

ТОФЛЕРТ

Τὸ «Φλέρτ» πωλεῖ ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ 6,000 φύλλα, ἐν συνόλῳ δὲ μὲ τὴν πώλησιν τῶν ἐπαρχιῶν ἢ κυκλοφορία τὸν ἀνέρχεται εἰς 8,300 φύλλα.

ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑΙ ἀπολαύσεις ἐξακολουθοῦν εἰς τὰς Ἀθήνας. Τὰς ὀνομάζομεν καλλιτεχνικὰς διότι σερβίρονται ἐπὶ τῆς σκηνῆς. Μία ἀπὸ τὰς ἀπολαύσεις αὐτὰς, τὰς καλλιτεχνικὰς, ἦτο καὶ ὁ χορὸς τῆς Μίς Δούγκαν, ὁ ὁποῖος ἰδιαιτέρως κατεγοῦτευσεν τοὺς Ἀθηναίους, διότι τοὺς ἀπεκάλυψεν ὅλην τὴν ἀρχαιότητα . . . τῆς ἡλικίας τῆς χορευτρίας.

Ἄν ὅμως ὁ χορὸς αὐτὸς εἶδιδετο εἰς τὰς στίλας τοῦ «Φλέρτ», νὰ εἴσθε βέβαιοι ὅτι ὁ διευθυντὴς αὐτοῦ θὰ ἐστιγματίζετο ὑπὸ τῆς κοινωνίας ὡς προσβάλλον τὰ δημόσια ἤθη. Ἐνῶ τὰρα ὁ χορὸς προσέβαλε μόνον τὰ θυλάκια τῶν θεατῶν. Ἐπομένως δὲν διέτρεξε κίνδυνον ἢ ἠθικὴν, ἀλλὰ ἢ τσέπη. Ὡς βλέπετε ὑπάρχει αἰσθητὴ διαφορά μεταξὺ τῆς ἠθικῆς καὶ τῆς τιμῆς. . . ἐνὸς εἰσιτηρίου. Διὰ τῆς προσβολῆς τῆς μᾶς εἰσέρχεσθε εἰς τὸ θέατρον, διὰ τῆς προσβολῆς τῆς ἄλλης εἰσέρχεσθε εἰς τὰς φυλακὰς τοῦ Παλαιοῦ Στρατῶνος.

Ἐν τούτοις οἱ ἐντυφῆσαντες εἰς τὸν χορὸν τῆς Μίς, ἀνωμολόγησαν τὴν χάριν τῆς χορευτρίας καὶ ἰδίως ἐθαύμασαν τὴν καλλονὴν τῆς. Πολλοὶ μάλιστα μᾶς ἐβεβαίωσαν ὅτι ἔδωκεν τελείαν εἰκόνα τῶν Ταναγραίων κορῶν. Ἄλλ' αὐτὸ δὲν μᾶς ἐξέπληξε, διότι εἶνε ἡ ἴδια τανα-γ ρ α ῖ α, τόσοσιν τανα-γ ρ α ῖ α μάλιστα, ὅστε κάποιος ποῦ τὴν εἶδε νὰ χορεύῃ εἶπε :

— Τώρα ἐννοῶ διατὶ μᾶς τὴν ἔστειλαν ἐδῶ οἱ Ἀμερικανοί, διότι δὲν εἶχε θέσιν εἰς τὴν Ἀμερικάν, ἢ ὁποῖα ὀνομάζεται Νέ ο ς κόσμος . . .

Οἱ συρρέυσαντες διὰ νὰ θαυμάσουν τὸ κάλλος τοῦ γυμνοῦ σώματος τῆς Ἀμερικανίδος χορευτρίας, ἐπέισθησαν ὅτι ἡ Μίς ἀγωνίζεται νὰ μᾶς φέρῃ ὀπίσω τὸν χρυσοῦν αἰῶνα. Περὶ αὐτοῦ ἐπέισθημεν καὶ ἡμεῖς. Δὲν γνωρίζομεν ὅμως ἀν θὰ μᾶς φέρῃ τὸν χρυσοῦν ἢ τὸν ἀργυροῦν· ὅτι ὅμως ἔφερε ἕνα α ῖ ὦ ν α αὐτὸ τὸ ἐβεβαιώθημεν, μὲν μὲν εἶδομεν τὸ ἀνθηρὸν κάλλος τοῦ σώματος τῆς.

Τὴν τελευταίαν στιγμὴν ἐγνώσθη ὅτι ἡ Μίς θὰ παραλάβῃ μεθ' ἑαυτῆς νέους τινὰς ἐκ τῶν Ἀθηνῶν διὰ νὰ καταρτίσῃ χορὸν. Οἱ νέοι αὐτοὶ δεόν νὰ εἶνε κάτω τῶν εἴκοσιν ἐτῶν διὰ νὰ δυνηθοῦν νὰ ἐκπαιδευθοῦν.

Μόλις ἐκυκλοφόρησεν ἡ εἰδῆσις αὕτη ἐπῆλθε καταπληκτικὴ ὑπερτίμησις εἰς τὰν βαφὴν τῶν τριχῶν.

Ἄλλὰ συγχρόνως ἐμάθομεν, ὅτι οἱ νέοι αὐτοὶ θὰ προέρχωνται ἐκ τῆς Ριζαρείου Σχολῆς. Τοῦτο εἶνε ἀκατανόητον. Οἱ γνωρίζοντες ἐν τούτοις τὰ πράγματα λέγουσιν ὅτι ἐπροτιμήθησαν οἱ μαθηταὶ τῆς Ριζαρείου, ὡς γνωρίζοντες τὴν βυζαντινὴν μουσικὴν. Ὡστε ὁ χορὸς τῆς Μίς Δούγκαν θὰ ψάλλῃ εἰς ἦχον πλάγιον. Ἐπὶ παραδείγματι :

— Ἡ σ α ῖ δ ὶ ρ α χ ὄ ρ ε υ ε , ἀ λ λ η λ ο ῦ ῖ α . . κ . τ . λ .

Ἡ ὥραία αὕτη ψύχως τῆς Μίς, προῦκάλεσε τὴν ἀπομίμησιν καὶ ὑπέκαυσε τὸν ζῆλον εἰς πολλὰς Ἀθίδας καὶ πολλοὺς Ἀθηναίους. Οὕτω ἀπὸ ἡμερῶν παρατηρεῖται μεγάλη λατρεία, καὶ ἐκτίμησις πρὸς τὴν ἀρχαιότητα.

Μία ἀπόδειξις τούτου εἶνε καὶ ἡ ἀπαγωγὴ ἢ ὁποῖα ἐγένετο πρὸ ἐβδομάδος εἰς τὸν Πειραιᾶ. — Μία κυρία ἡλικίας 45 ἐτῶν ἀπήγαγε ἕνα νέον. Ἡ ἀλήθεια εἶνε ὅτι διὰ τῆς ἀπαγωγῆς αὐτῆς διετρανώθη μᾶλλον ὁ ἔρωσ τῆς ἀρχαιότητος πρὸς τὴν νεωτέραν Ἑλλάδα. . .

Τὴν ἀπαγωγὴν αὐτὴν ἠκολούθησαν καὶ δύο ἢ τρεῖς ἄλλαι ἀκόμη ὑπηρετριῶν. Διὰ τῶν ἀπαγωγῶν αὐτῶν ἀπεδείχθη ὅτι ἤρχισε, καὶ ἡ σπουδὴ τῶν ἀρχαίων χορῶν ἐπὶ τῶν ἀγγείων τῆς κουζίνας.

Ἀκράττοι πρὸ παντὸς εἶνε οἱ διάφοροι ἐξάδελφοι τῶν δουλικῶν. Αὐτοὶ ἐννοοῦν σῶνει καὶ καλὰ νὰ σπουδάσουν ἐπὶ τῶν ἀγγείων τοὺς ἀρχαίους χορούς. Κάθε βράδυ λοιπὸν μπαίνουν ἀπὸ τὰ παράθυρα τῆς κουζίνας καὶ ἀρχίζουν τὴν κουβέντα μὲ τὰ δουλικά.

— Κατερίνα, ἔλα, φέρε τὴν κατσαρόλα μὲ τοὺς κεφτέδες.

— Πεινάς ἀγάπη μου ;

— Ὅχι, ἀλλὰ μοῦ χρειάζεται ἕνα ἀγγεῖον διὰ νὰ πάρω τὰς στάσεις τῶν χορευ-τ ρ ὶ ν . . .

Ἀπὸ τῆς Ἰανουαρίου 1904, τὸ πρωτότυπον, τὸ ἔκαρδιστικόν, τὸ ἐπιτηδες διὰ τὸ «Φλέρτ» γραφόμενον μυθιστόρημα : «Ἡ Ἱστορία τῆς Γάμπας διὰ μέσου τῶν Αἰώνων».

Το Διηγηματάκι Μας

Η ΕΚΔΙΚΗΣΙΣ

“Ο χορός είχε αρχίσει πρὸ μῆας ὥρας” τὰ ζεύγη ἐστροβιλλίζοντο εἰς τὴν αἴθουσαν ἢ μικρὰς χαριτωμένες μὲ τὰ ὠραία λευκὰ ἢ ροζ φουστάνια, ἐστροφούριζαν σὰν ζαλισμένες πεταλούδιτσες μέσα εἰς τὸν θερμὸν ἀτμοσφαιρικὸν ἀέρα, ὅπου ἐσκορπίζετο τὸ ἐρεθιστικὸν ἄρωμα τῶν θερμῶν πνοῶν, ποῦ ἐξήρχετο ἀπὸ τὰ παλλόμενα βιαίως, ἀπὸ τὰ πνευστιῶντα στήθη. Ἡ μουσικὴ ἢ γοργή, ἢ φευγαλέα, ἢ ἀσύλληπτος, ἐνόμιζε τις ὅτι κατεδίωκε τὰ περσῶτα ποδαράκια τῶν σολφιδῶν, ποῦ ἐπετοῦσαν καὶ ἐγλυστοῦσαν καὶ ἐχάνοντο. Εἰς τὰς γοργὰς στροφὰς τῆς, τὰς ὑπέριστα μεθυστικὰς καὶ ὑπὲρ τὸ δέον γοητευτικὰς προσεϊθίετο οἱ κρουστικῶν γέλωτες, ἢ ἡδέϊα ἀρμονία τῶν φωνῶν, ἢ ῥέουσα ὡς ἀπαλὸς φθόγγος μουσικῆς λαλιὰ ἀπὸ οὐλοκόκκινα στοματάκια, τὸ μέλος τὸ ἡδὺν τῶν χειλέων. Ἡ χαρὰ ἢ ἀδιάπτωτος ἐπλήρου τὰ στήθη. Ἐνας μόνον σκυθρωπὸς ἐφαίνετο ἐκεῖ εἰς τὴν ἀφανεστέραν γωνίαν τῆς αἰθούσης. Ὁ κύριος Παστέλης, πολὺ γνωστὸς ὡς καλὸς χορευτῆς καὶ ὡς καλὸς μιλλιαρδιστῆς. Ὁ κύριος Παστέλης δὲν ἤμποροῦσε νὰ χωνεύσῃ τὴν προσβολὰρα τὴν ὁποῖαν ἐδέχθη κατὰμοντρα ἀπὸ τὴν κ. Ε... εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ χοροῦ. Ἡ κυρία Ε... τὸν ἀπεκάλεσε „κρῦον“. Ἐκαστος ἤμπορεῖ νὰ φαντασθῇ τί εἶνε τὸ παγερὸν αὐτὸ τριγενὲς καὶ τρικατάληκτον ἐπίθετον δι’ ἓνα κατακτητὴν καρδιῶν, ὅπως ὁ κ. Παστέλης, δι’ ἓνα τέλος ἀνθρωποῦν νομίζοντα ὅτι κατέχει τὸ μέγα μυστήριον νὰ γοητεύῃ.

“Ὁ κ. Παστέλης κρῦος! Αὐτὸς ὁ χαριτωμένος ὡς χορευτῆς, ὁ ἔξοχος ὡς μιλλιαρδιστῆς, ὁ μοναδικὸς ὡς κοζέρ!” Ἦτο φοβερὸν. Δύο ὥρας, ἐνῶ οἱ ἄλλοι παρεδίδοντο εἰς τὴν μέθην τοῦ χοροῦ, ὁ κ. Παστέλης προσεπάθει νὰ χωνεύσῃ τὴν φράσιν, ἀλλὰ τοῦ ἦτο ἀδύνατον. Ὁ στόμαχός του ἤρνετο, ἤρνετο ἐπιμῶνως. Κρῦος αὐτός!... Ποτέ! Ποτέ!...

Καὶ ἀπεφάσισε νὰ ἐκδικηθῇ.

Εἰς τὴν γωνίαν ἐκείνην ποῦ εἶχε ριφθῆ, κατέστρωσε τὸ σκέδιόν του. Ἡ κυρία Ε... δὲν εἶχε μαντεύσει τίποτε. Ὅτε ἐφρατάζετο ὅτι ὁ κ. Παστέλης τὴν ἤκουσε ὅταν εἶπε χαμηλοφώνως πρὸς τὴν κυρίαν Μ...

— Τί κρῦος καὶ μὲν ποῦ εἶνε αὐτός. Καὶ ἔδειξε τὸν κ. Παστέλην.

Καὶ ἡ κυρία Ε... μὴ ὑποθέτουσα τίποτε ἀπὸ ὅλα αὐτὰ ἐπλησίασε δις ἢ τρις τὸν κ. Παστέλην καὶ τὸν ἠρώτησε μὲ τὴν γλυκύτητα ἐκείνην, τὴν ὁποῖαν ἔχουν ὅλαι αἱ γυναῖκες ὅταν θέλουν νὰ κρυφθοῦν:

— Γιατί δὲν χορεύετε, κύριε Παστέλη;
— Δὲν εὐρισκίτε ὅτι ἐχόρνεσα ἀρκετὰ. κυρία μου;
— Ἀρκετὰ! Ἄς γελᾶσω. Καλὲ σεις ἐκάματε μίαν γύρα μόνον εἰς τὸ μπιστόν, εἶπε μετὰ μειδιάματος.

Ὁ κ. Παστέλης συνεκράτει ὅσον ἠδύνατο τὸν ἑαυτὸν του. Ἦτο καλὸς στρατηγὸς καὶ ἐγνώριζε ὅτι διὰ πᾶσαν ἐπιθεσὶν χρειάζεται καὶ ἡ κατάλληλος στιγμή. Δὲν ἐνόμιζε ὅτι ἐπρεπε ἐκείνην τὴν στιγμήν νὰ ἀρχίσῃ

ΑΠΟ ΤΑ ΣΑΛΟΝΙΑ

(Μηνὸς ἅ λᾶ... Δούνηκαν)

— Ὁμολογῶ ὅτι ἔχετε πόδι θαυμάσιον... Καὶ ἂν μὲ κλωτσήσατε μὲ τὸ πόδι σας αὐτό, θὰ ἀναφωνήσω: Μοῦρθε κλωτσίᾳ...

πῦρ. Ἦθελε νὰ τὴν πλήξῃ, ἀλλὰ τὸ πλήγμα νὰ τὸ ἀντιληφθοῦν καὶ οἱ ἄλλοι. Διὰ τοῦτο περιωρίσθη εἰς εἰρωνικὰς ἀπαντήσεις, εἰς ἀραιὸν δηλαδὴ πῦρ, διὰ νὰ ἀπασχολήσῃ τὸν ἐχθρὸν.

— Νὰ σὰς πῶ κυρία μου εἶπε, εἰς τὸν χορὸν γίνομαι ὀλίγον ἀπαιτητικὸς.

— Τί ἐννοεῖτε;

— Δηλαδὴ, πῶς νὰ σὰς πῶ, θέλω νὰ σφιγγῶ λίγο περισσότερο τὴν ντάμα μου, ἀπὸ μίαν νευρικὴν ταραχὴν ποῦ παθαίνω. Ἐννοεῖται ὅτι τοῦτο δυνατὸν νὰ παρεξηγηθῇ καὶ νὰ ἔχω σννεπειὰς. Διὰ τοῦτο χορεύω μὲ ντάμες...

— Ποῦ ἔχουν σφύξι;, διέκοψε μὲ θριαμβευτικὸν μειδίαμα διὰ τὸ ἀπαίσιον καλαμποῦρι ἢ κυρία Ε...

— Ὅχι ποῦ ἔχουν σφύξι γιὰ χορὸν, σννεπλήρωσε λίαν ἐπιτυχῶς ὁ κ. Παστέλης, ἀλλὰ ποῦ ἔχω σφύ-

ΑΠΟ ΤΑ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ

Τὸν βλέπετε τὸν κύριον; Μιμᾶται τὸν Πετεῖνόν τοῦ «Φλέρτ». Θέλει δηλαδὴ ν' ἀρχίσῃ τὴν ἀναφήλαση σὲν τῆς δὲ κῆς του...

ξ εἰ... προηγουμένως καὶ γνωρίζουν.

— Καλὲ ἀφήσατε αὐτὰς τὰς ἰδιοτροπίας, εἶπε ἐρευθρῶσα ὀλίγον ἢ κ. Ε... Σεις χορεύετε θαυμάσια καὶ εἶναι κρῖμα νὰ μὴ χορεύετε. Ἐλάτε, σὰς παρακαλῶ, θὰ χορεύσωμεν μαζί.

— Τώρα ἀδύνατον.

— Τότε θὰ μοῦ χαρίσετε τῆς κανδρίλλης.

Ὁ κ. Παστέλης ἐσκέφθη ὀλίγον καὶ ἀπήνησεν ἀποφατικῶς:

— Ἄ, τὲς κανδρίλλης μάλιστα.

— Ἐχω τὸν λόγον σας;

— Θέλετε νὰ τὸν ἔχετε καὶ αὐτόν;... ἠρώτησε μὲ σατανικὸν μειδίαμα ὁ κ. Παστέλης, τὸ ὁποῖον ὅμως δὲν ἠγνόησε ἡ κυρία Ε... ὅπως δὲν ἠγνόησε καὶ τὸ διαφορῶμενον τῆς φράσεως.

Ἡ κυρία Ε... ἠθέλησεν ἀπὸ ἰδιοτροπίας νὰ χορεύσῃ μαζί του. Καὶ τοῦτο ἀπεδείχθη ἀπὸ τὸν ἐξῆς διάλογον ὅστις συνήφθη διπλα εἰς τὸ πιάνο μὲ τὴν κ. Μ...

— Ἐέρεις, τῆς εἶπε, γελῶσα, ποῖον ἀγκαζάρισα γιὰ τῆς κανδρίλλης;

— Ποῖον;

— Τὸν Παστέλη, ἐκείνον τὸν κρῦον. Καὶ κατάλαβες γιὰ τὸ ἔκανα;

— Καλὰ εἶσαι. Γιὰ νὰ σκάσης τὸν Ἀριστόδημο. Νὰ σοῦ πῶ, εἶνε ὠραῖο σκέδιον αὐτό. Μπράβο. Βέβαια εἶνε μόνον θὰ τὸν σκάσης, νὰ ριχθῆς στὸν πιὸ ἄνοστο.

Μετὰ πέντε λεπτὰ ἢ κ. Ε... ἐστηρίζετο εἰς τὸν βραχίονα τοῦ κ. Παστέλη.

— Ἐμπρὸς τὰ ἀγκαζ' μάν σας, ἐφώναξεν ὁ μέλλον νὰ διενθύνῃ τὲς κανδρίλλης.

Καὶ μέσα εἰς τὴν ἀναστάσιον ἐκείνην, ἢ ὁποῖα γίνεται ὅταν πρόκειται νὰ ἀρχίσῃ μία κανδρίλλια, οἱ

χορευταὶ ἔσπευδαν εἰς ἀναζήτησιν χορευτριῶν καὶ αἱ κυρίαὶ περιέφερον τὰ βλέμματα διὰ νὰ ἀνεύρουν τοὺς προσφιλεστέρους. Μετ' ὀλίγον εἴκοσι ζεύγη ἦσαν ἔτοιμα.

Ὁ κ. Παστέλης ἦτο εἰς ἄκρον συγκινημένος. Ἐπλησίαζεν ἡ ὥρα τῆς ἐκδικήσεως, τῆς φοβερᾶς ἐκδικήσεως. Τὸ δηλητήριον τὸ ἐκράτει εἰς τὰ χεῖλη του καὶ ἐπερίμενε τὴν στιγμήν ποῦ θὰ τὸ ἔχυνε.

Ἡ κ. Ε... τοῦ ἔκαμνε διαφόρους ἐρωτοτροπίας. Τοῦ ἔσφιγγε τὸν βραχίονα, ἐλίγανε τὰ μάτια τῆς, τοῦ ἔλεγε πῶς τὸν εὐρίσκει χαριτωμένον. Ὅλα αὐτὰ ὅμως ὁ κ. Παστέλης σχεδὸν δὲν τὰ ἤκουεν ἀπὸ τὴν ζάλην του. Ἐνα εἶχεν πρὸ ὀφθαλμῶν, τὴν ἐκδίκησιν, ἢ στιγμήν τῆς ὁποίας δὲν ἐβρόδυνε νὰ σημάη.

— Βιζαβί, βιζαβί, ἠκούσθησαν μερικὲς φωνὲς δίπλα του, ἔχετε βιζαβί;

— Ἀλήθεια, εἶπεν ἡ κ. Ε... πρὸς τὸν κ. Παστέλην. Καλὲ εἶδατε, δὲν ἔχομεν βιζαβί...

— Μπᾶ... ἐφιθύρισε μηχανικῶς κινῶν τὰ χεῖλη ὁ κ. Παστέλης.

— Πρέπει νὰ εὔρωμεν βιζαβί, ἐπανέλαβε ἡ κ. Ε... Τὸ πιάνο ἤρχισε, ἀλλὰ τὸ ζεῦγος τὸ ὁποῖον ἀπετέλου ὁ κ. Παστέλης καὶ ἡ κ. Ε. δὲν εἶχε βιζαβί.

— Κύριε Παστέλη δὲν εὐρήκατε ἀκόμη βιζαβί; Ἐκραύγασεν ὁ διενθύνων τὸν χορὸν...

Καὶ ὁ κ. Παστέλης τότε στρεφόμενος εἰς τὸν ὅσον ὥστε νὰ τὸν ἀκούσουν καλὰ ὅλοι καὶ πρὸς τὸν κ. Ε...

— Βιζαβί εἶπατε; Ἄ, ναί, μάλιστα, δὲν ἔχω βιζαβί. Ἀλλὰ δὲν μοῦ λέτε σὰς παρακαλῶ, τί σημαίνει ἂν δὲν ἔχω βιζαβί...

Ἐχω κάθρο!!!...

Ὁ Ἀριστοτέλης
Ψάγης

ΔΗΜΟΣΙΑ ΘΕΑΜΑΤΑ

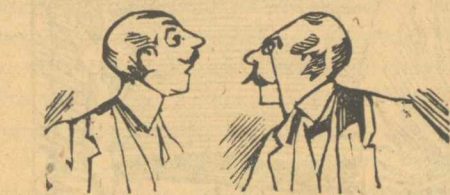
ΟΔΟΣΕΡΜΟΥ : (Κατά γενικήν αναζήτησιν). Πώλησις αίσθημάτων τοῖς μετρητοῖς.—Λιανική πώλησις βλεμμάτων.— Ὅριστική διάλυσις σχέσεων μεταξύ συζύγων

ΖΑΠΠΕΙΟΝ. Ἡ Ἐρημία καὶ τὸ Σκότος. (Ἔργον τοῦ Ἀγγλου συγγραφέως Κρόν-Κανόν).

ΔΕΝΔΡΟΣΤΟΙΧΙΑ: Τὰ Ὀλόγλυκα μάτια (τραγωδία).— Ἄχ, Ὠχ. (μονόλογος τραγικός).

Εἰς τὰς Γωνίας τῶν Δρομῶν: Πράγματα ποῦ δὲν λέγονται. (Ἔργον τοῦ Γάλλου Κατοῦρ-Μανιέ).

Ὁ Κόκκορας

Ὁ ΓΙΑΤΡΟΣ ΤΟΥ "ΦΛΕΡΤ,"

ΣΤΗΘΙΚΑ

Γιὰ σιτηδικὰ νοσήματα
καρδιακὰ καὶ ἄλλα
Αἰ ἐντριβαὶ εἶνε φάρμακον
ὠφέλιμον τὰ μάλα.
Ἄλλ' ὅταν εἶναι χρόνια
αἰ νέαι ἐφευρέσεις
Ὡς τὸ δραστηριώτερον
προτείνουσι τὰς ἐνέσεις...

ΒΗΧΑΣ

Βῆχα σφοδρὸν ἂν ἔχετε
καιρὸν μὴ διαπαντε
Νέους γιατροὺς νὰ πέρνετε
αὐτοὺς νὰ προτιμᾶτε
Θὰ σᾶς τὸν κόψοι ὁ ἰστικῶς
ἐκ πείρας τὸ γνωρίζω,
Γιὰ τοῦτο βῆχα ὁποῖος ἔχετε
πολὸν σᾶς μακαρίζω.

ΚΑΡΜΙΑΚΑ

Εἰς τῆς καρδιᾶς τὸ νόσημα
μιά θεραπεία ξέρω
Νὰ πάρῃς νέον ἱατρὸν ἂν ἔχῃς
ἄνδρα γέρο.
Ὁ κ. ΑΡΝΟΥΒΩ

ΣΕ ΜΙΑ ΧΗΡΑ

Ὁ μακαρίτης πέθανε καὶ πάει στὴν δουλειά του
καὶ κῦττα τὸ ταχύτερο γιὰ νέα ἀγκάλια
ὁ δὲ ὑποφαινόμενος σοῦ δίνει τὴν καρδιά του
καὶ ὁ,τι ἄλλο θὲς κυρά, γιὰ κάθε σου δουλειά ..

ENFANT-GATE

Τὰ Γραφεῖα τοῦ «Φλέρτ» εἰς τὴν ὁδὸν Σταδίου ὄχι ἀριθ. 66 ἀλλ' ἀριθ. 25.

Ἡ ΚΟΜΩΔΙΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΟΙ ΠΑΡΑΞΕΝΟΙ

Εἰς πράξεις τρεῖς

Πρᾶξις α΄.

Εἰς τὸ δωμάτιον τῆς Κυρίας

Ἡ ΚΥΡΙΑ (κρούουσα τὸν κώδωνα) Ἀγγέλω!
Ἡ Αἴγυπια (ἐμφανίζομένη) Διατάξατε... Γκούχ,
γκούχ, κυρία, γκούχ...
Ἡ ΚΥΡΙΑ (θυμωμένη). Τί ἐπαθες πάλι καὶ βήχεις;
Ἡ Αἴγυπια. Γκούχ... Εἶμαι κρνωμένη κυρία.
Ἡ ΚΥΡΙΑ. Μὰ εἶσαι ἀνυπόφορη, τὸ κατάλαβες;
Δὲν σοῦ εἶπα ἀπὸ χθὲς νὰ προφυλαχθῆς; Ποιὸς θὰ
κάνει τώρα τῆς δουλειᾶς σὲ παρακαλῶ; Ἐννοῶ αὐρο
νὰ εἶσαι καλά;
Ἡ Αἴγυπια. Φταίω ἐγὼ κυρία;
Ἡ ΚΥΡΙΑ. (Εἰς ἄκρον ἐξωργισμένη). Δὲν ἤξεύρω
ποιὸς φταίει. Ἄλλως τε μοῦ εἶνε ἀδιάφορον. Δὲν θὰ
κάνω ἐγὼ τὸ σπῆτι μου νοσοκομεῖο. Νὰ πᾶς νὰ βάλῃς
γρήγορα βεντουζες, νὰ τριφτῆς καλά καὶ νὰ πῆς κ' ἕνα
ζεστό, ἄλλοιῶς θὰ σὲ διώξω. Πήγαινε γρήγορα.
Ἡ Αἴγυπια (φεύγουσα). Πολὸν καλά κυρία.

Πρᾶξις β΄.

Εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ Κυρίου

Ὁ ΚΥΡΙΟΣ. Ἀγγέλω.
Ἡ Αἴγυπια. Διατάξατε κύριε.
Ὁ ΚΥΡΙΟΣ. Ποῦ εἶνε ἡ κυρία σου;
Ἡ Αἴγυπια. Ἐθύμωσε ἐπειδὴ εἶμαι κρνωμένη καὶ
μοῦ εἶπε νὰ βάλω βεντουζες καὶ νὰ τριφτῶ καλά, ἄλ-
λοιῶς θὰ μὲ διώξῃ.
Ὁ ΚΥΡΙΟΣ. Πολὸν καλά σοῦ εἶπε. Δὲν θὰ τὸ κάμουμε
ἐδῶ νοσοκομεῖον. Καὶ ἐπειτα ποιὸς θὰ κνιτάξῃ τὸ σπῆτι;
Ἡ κυρία σου δὲν μπορεῖ νὰ κἀνῃ καὶ τὴ δούλα.
Ἡ Αἴγυπια. Δὲν λέγω, ἀλλὰ... Γκούχ, γκούχ, γκούχ.
Ὁ ΚΥΡΙΟΣ (θυμωμένος). Ὅριστε κατάστασις. Νὰ
πᾶς γλήγορα νὰ κνιταχθῆς, νὰ πάρῃς κανένα ζεστό, καὶ
νὰ τριφτῆς καλά. Εἶσαι κακοκέφαλη, τὸ κατάλαβες;
Νὰ κἀνῃς ὁ,τι σοῦ εἶπε ἡ κυρία σου, ἄλλοιῶς θὰ τὴν
ἀφήσω νὰ σὲ διώξῃ.

Πρᾶξις γ΄.

(Εἰς τὴν Κουζίνα)

Ὁ ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΗΣ. Ἀγγέλω μου, πουλάκι μου.
Ἡ Αἴγυπια. Μὴ φωνάζεις, μὴ μᾶς ἀκούσουν.
Ὁ ΚΥΡΙΟΣ καὶ ἡ **ΚΥΡΙΑ** (ἐμφανίζόμενοι εἰς τὴν
θύραν). Παληοβρωμά, αὐτὰ μᾶς κάνεις ἔ; Ἐξω γρή-
γορα, ἔξω ἀπὸ δῶ, ἔξω!
Ἡ Αἴγυπια. Μὰ κυρία τί θέλεις νὰ κάνω, πές μου.
Μοῦ εἶπες νὰ τριφτῶ ἢ θὰ μὲ διώξῃς.. Τί φταίω λοιπὸν
ἐγὼ ἢ κακομοῖρα; Δὲν τριβουμαι μὲ διώχνεις, τριβου-
μαι πάλι μὲ διώχνεις... Δὲν ξέρω κ' ἐγὼ τί νὰ κάνω.

ΔΟΝ ΖΟΥΑΝ

ΣΕ ΜΙΑ ΚΟΥΤΣΑΒΙΣΣΑ

Μοῦ λές, πῶς ἔχεις ἀδερφό, ποῦ μὲ στρατὸ τὰ βάνει,
τὸ ξέρω, νὰ σοῦ ζήσῃ.
Μὰ σκοῦρα ὁμως θὰ τὰ βεῖ μὲ μὲναι κάνει
Ἀρχηδία νὰ χτυπήσῃ.

Ὁ Καλλιτέχνης

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΣΕ ΜΙΑ ΠΟΥ ΣΥΧΝΑΖΕΙ ΣΤΟ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟ

Ὁ ἱπότης σου, κυρά μου,
Ἐχαστοῦκισε γενναίως
Δεκανέα βερεσέ,
Γιὰτὶ ἤγειρε πρὸς σὲ
Ἐνα βλέμμα θαρραλέως

Πῶς τὸ κρίνεις; Ἐλα πές μου
Σὺ ποῦ τὸν ξέρεις. Τώρα πάει,
Ἐνας τοῦ στρατοῦ πιστὸς
Βαθμοφόρος θανμαστὸς
Δεκανέα... νὰ χτυπάει;

Ὁ Καλλιτέχνης

ΣΤΗ ΧΟΡΕΥΤΡΙΑ

Κυρά σὲ συμβουλεύω φιλικὰ
τὰ ρούχα σου νὰ κἀνῃς
Εἰς τὸ ἐξῆς πρὸ μακρὰ
κ' ἕνα maillot νὰ βάνῃς

Μήπως καὶ Ζεὺς νεώτερος
βρεθῆ καὶ τοῦ καπνίσει
Κύκνον τ' ἀρχαῖα χορὶ κα
σὲ σέβανε αὐτὸς πιστὰ
Νὰ ἔλθῃ νὰ σοῦ δείξῃ.

Α-Τέλης

ΣΕ ΜΙΑ ΠΟΥ ΠΗΡΕ ΑΡΙΣΤΑ

Μὴ σοῦ σηκώσουν τὰ μυαλὰ
ἐὰν 'ς τῆς μουσικῆς
τὰς ἐξειάσεις ἄριστα
πῆρες καὶ παραπάνω.

Γιὰτὶ ἂν οὐ ἐπέρασες
ἐμὲ 'ς τὴν ὀδική,
ὁμως κ' ἐγὼ ἐσέβανε,
κορίτσι μου, 'ς τὸ πιάνο!!...

Τὸ Στραβοεῖγλο

ΣΕ ΜΙΑ ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΑ

Εἶνε ἀλήθεια, μάτια μου, ὁ,τι λαλοῦν γιὰ σένα
Ὅτ' εἶσαι κοπέλλα χριστιανή, κοπέλλα ψυχικήρα,
Πῶς τὴν καρδιά σου ἔκαμες κλονεῖ γιὰ τὸν καθένα
Καὶ γιὰ τὸν κόσμον ἔπαυες νὰ δίνῃς μιὰ δεκάρα;

Ἄν εἶνε εἶτοι μάτια μου, πουλλὶ κ' ἐγὼ θὰ γένω
Νὰ κελαιδῶ τὸν ἔρωτα ποῦ ἔχω στὴν καρδιά
Μὲς στὸ κλονεῖ σου ἐλεύθερα νὰ μπαίνω καὶ νὰ
[βγαίνω
Καὶ νὰ περνῶ μία χαρὰ τὴν... ἀναπαραδιά...

Γιάννης-Μάγκας

ΦΛΕΡΤ ΔΓ ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ

— ΑΘΗΝΑΙ

Γνωστὸν Ἄγνωστο.
Ἡ συμπάθειά μας δὲν πρέπει νὰ μείνῃ Πλατωνική.
Σάρδ-Γάικ

Κον Δημ. Κων. Φοιτητῆν
Τὰ μάτια ε καὶ τὰ δικά σου. Τί κάνει ἡ Κική;
Λόλα

Κυρίαν Φανήν Ζ. (δδὸς Πατησίων)
Καλὴ λευθεριά...

Ὁ Μανάδης

Δίδα Βικτώριαν (Ἀρσακειάδα).
Ἔτσι ἔ; Μὰ τόσον μὲ ἐνομίσατε κουτόν;

Π. Ν.

Δίδα Ἀρνούδω
Πολλὲς φορὲς σὲ βλέπω καὶ πηγαίνεις στὸ γραφεῖο ἐκείνου
τοῦ ποιητοῦ. Κῦτταζε καλά μὴ τὸ μάθῃ ὁ ἐραστής σου.
Ν. Κ.

Δεσποινίδα Μαρτίαν (Συνοικία Πλάκας)
Εὐχαριστῶ ἐγκαρδίως διὰ τὰς ὑπὲρ ἐμοῦ εὐμενεῖς κρίσεις
σας. Ἐπιθυμοῦμε νὰ γνωρισθῶμεν; Προθυμώτατος.
Κηfant Gâté

Δίδα Κ.ρ.ῆ (Ἀρσακειάδα).
Σεῖς σωστὸ ἀγγελοῦδι. Πάει νὰ ἔχετε φίλιαν μὲ ἐκείνην
τὴν ἄσχημον; Ὅταν σᾶς βλέπω μαζί της, ἐλαττοῦται ὁ
πρὸς ὑμᾶς ἔρωσ μου.

Μήλων τῆς Ἐριδος

Δίδα Κιτήτορα
Μὴ τὰ βάξετε μὲ τραπεζίτας, διότι εἶνε γερὰ δόν-
τια αὐτὰ καὶ δὲν ποιοῦν εὐκολα.

Αἶολος

Τῷ Γέλωτι
Εἶσαι σωστὸ κεντρί.
Ἀφρημένος

— ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Γυμνασιόπαιδα Δημ. Κ.
Δὲν περάζει. Ἐγὼ θὰ σᾶς ἐνθυμοῦμαι
Ἄφωνος Ἐλις

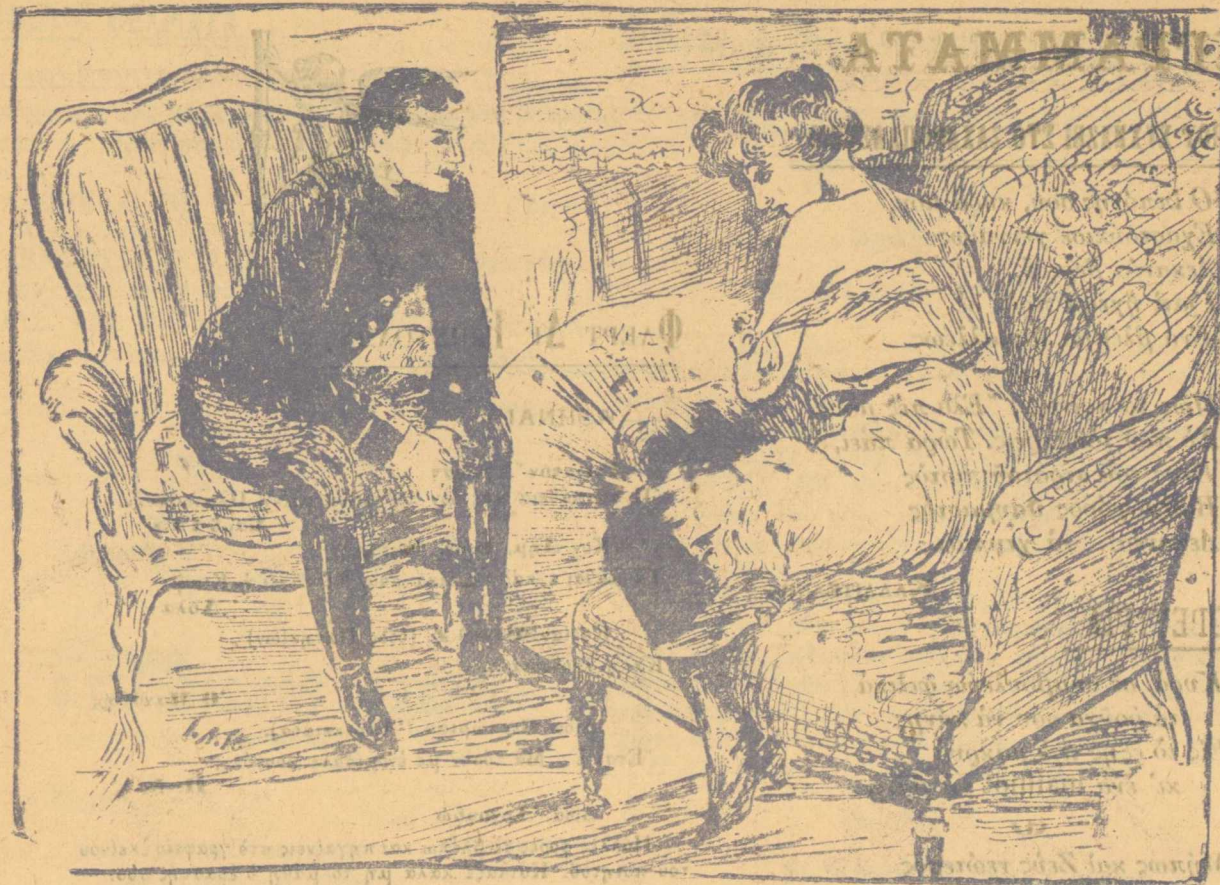
Δίδα Ἐλένην Ἀκ.
Σᾶς εἶδα εἰς τὸν χορὸν τῆς Δούγκαν. Αἰ ἐντυπώσεις σας;
Νίκος ΚΣ

— ΕΠΑΡΧΙΑΙ

Δεσποινίδα Λιζέτταν (Κέρκυραν).
Ὅταν μωρισθῶ τί πάστα εἶσαι θὰ παρακαλέσω νὰ βάλουν
τὴν εἰκόνα σου στὸ «Φλέρτ» μαζί μὲ τὸν φίλον σου ἐκείνον.
Τὸ Στραβοεῖγλο

Κον Κοκκόν (Πάτρας).
Ἐκεῖ στὴν πλατεῖα τοῦ Γεωργίου κάθε βράδυ. Ἐχω λάθος;
Λότης

Συριανὸ Τσακινάκι (Σύρον)
Πολλὰ μανθάνω γιὰ σᾶς. Εἰσθε ἐμποροῦπάλληλος;
Ἄθλιασία

(Μετά την θεωρίαν περί Ιππικού... περί θεωρία).

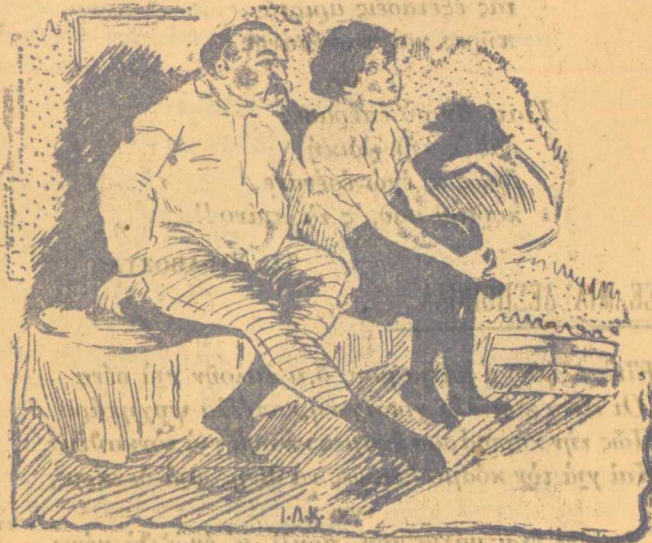
— Τετράδες σχηματίζονται φιλιότη μου, μόνον διά κλίσεως επί δεξιά ή αριστερά και αναδιπλασιασμού των φίλων σας.

ΤΗΣ ΕΠΟΣΗΣ

— Ζεσταίνεται κανείς καλά τώρα τόν χειμώνα....

ΝΕΑ ΕΡΓΑ

ΟΙ Απρακτοί...

(Τραγωδία - φεῦ! — εις ουδεμίαν πρῆξιν)

ΣΥΝΤΑΚΤΑΙ:

ΜΟΥ = Τῆς ἐβδομάδος.
 ΑΡΙΣΤΕΡΟΣ ΦΑΛΤΗΣ = Διηγήματα.
 ΔΙΜΟΚΟΝΤΟΡΟΣ = Ἀριστοκρατία.
 ΔΑΝΔΗΣ = Ἐπιγράμματα.
 ΚΑΜΠΑΝΕΛΛΟΣ = Κωμῳδία.
 ΚΟΚΚΟΡΑΣ = Ἐξαντρία.
 ΠΕΤΕΙΝΟΣ = Ἀλληλογραφία.
 ΔΟΝ-ΣΑΧΛΑΜΑΡΑΣ = Σκίτσα.
 ΚΑΡΑΝΤΑΣ = Εἰκόνες.
 ΔΙΣ ΖΟΛΑ-ΔΕ-ΜΟΝΤΑΛ = Ποδόγυρος

ΦΛΕΡΤ

ΣΑΤΥΡΙΚΟΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

Ἐκδιδόμενον ἐν Ἀθήναις κατὰ Πέμπτην.

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:

ΠΕΤΕΙΝΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ:

66 ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 66

ΡΕΠΟΡΤΕΡ: ΔΙΑΒΟΛΑΚΙ — ΚΟΡΤΑΚΙΑΣ — ΔΟΝ ΖΟΥΑΝ

ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ:

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΑΣ
 ΚΑΛΔΙΧΗΝΗΣ
 ΣΤΡΑΒΟΣΥΛΟΣ
 ΣΦΟΥΓΓΗΣ
 ΑΝΦΑΝ-ΓΚΑΤΕ
 ΑΡΧΙΔΑΜΟΣ
 ΚΟΥΤΣΑΒΑΚΗΣ
 ΡΑΦΑΗΛ
 Α-ΤΕΛΗΣ
 ΣΑΤΑΝΑΣ

✻ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Ἐτησία Δραχ. 6. — Ἑξάμηνος Δραχ. 3. ✻

ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΔΥΠΡΕ ΜΙΝΤΙ

(Γερωντοπαλλήκαρο)

Πηγαίνει την γυναίκα του να ιδῆ την μίς Δούγκαν. Και δὲν ξεύρει ὁ κακομοίρης πῶς ἡ γυναίκα του τόσα χρόνια τώρα ἔχει εἰς ἐνέργειαν τὴν μὸσαν τῶν φαινομηρίδων...

— Εἶθε μία τρέλλα, κομψή μου δεσποινίς.
 — Μορὲ μοῦσαι!... Δὲν μοῦ λὲς ποῦ ξουρίζεσαι...

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑΝ ΜΑΣ

ΕΡΓΟΝ... ΚΛΑΣΙΚΟΝ

Είχε αγάπην, ἀφοσίωσιν μέχρι μανίας εἰς τὴν μουσικὴν ὁ φίλος μας, ὁ κ. Ταραμάς. Πεννιτάρης παραλῆς, εἶχε πάρει σύζυγον μίαν εἰκοσαετίδα μοδιότρα, ἔτσι ἀπὸ ἰδιοτροπιᾶν του. Πόσον ἐλυπεῖτο ὁμως ὁ κ. Ταραμάς, ποῦ ἡ γυναῖκά του δὲν ἤξευρε μουσικὴν. Ἐλυπεῖτο φοβερά. Δὲν ὑπέφερε νὰ βλέπῃ τόσας ἄλλας κυρίας νὰ φιγουράρουν εἰς τὰ σαλόνια, παίζουσαι εἰς τὸ πιάνο τόσα μουσικά τεμάχια, καὶ ἡ ἰδική του, ἡ κυρία Κατινίτσα, ἦτις καὶ εὐμορφὴ καὶ χαριέσσα ἦτο, νὰ καθῆται ὄσῳ κούτσουρο εἰς τὰς συναναστροφάς. Ὅχι δὲν τὸ ἤθελε αὐτό.

Ἐφρόντισε λοιπὸν καὶ εὔρε τὸν κ. Τιμολέοντα, ἕνα μουσικοδιδάσκαλον, τὸν ὁποῖον τοῦ ἐδύστησαν ὡς πολὺ καλὸν. Τὸν σ'νεφώνησε καὶ ἤρχισαν τὰ μαθήματα εἰς τὸ πιάνο.

Καλὸς ἐφαίνετο ὁ δάσκαλος, κομῆς μάλιστα, ἀλλὰ ὀλίγον μυταρὸς καὶ μὲ γυαλία.

**

Τὰ μαθήματα ἐπῆλθον λαμπρά. Ἡ κυρία Κατίνα ἔκαμνε προόδους καταπληκτικὰς εἰς τὸ πιάνο, καὶ ὁ κ. Ταραμάς ἦτο ξετρελλαμένος ἀπὸ τὴν χαρὰν του. Γὰρ συλλογισθῆτε!.. Νὰ προσκλήθῃ μὴ μὲρὰ μὲ τὴν γυναῖκά του εἰς μίαν συναναστροφήν, καὶ ὅταν μετὰ τὸ γεῦμα ἀρχίζῃ ἡ συζήτησις εἰς τὸ σαλόνι, ἐξαίφνης νὰ καθῆσθαι ἡ κυρία του ἔμπρὸς ἐπὶ τὸ πιάνο καὶ νὰ τοὺς καταπλήξῃ ὄλους. . . Νὰ τοὺς καταπλήξῃ, νὰ τοὺς κάμῃ νὰ μείνουν μὲ ἀνοιχτὸ τὸ στόμα, νὰ σκάσουν ἀπὸ τὴ ζήλεια τοὺς. . .

Καὶ ἡ γυναῖκά του προώδευε ἐπὶ τὸ πιάνο. Τὴ θησαυρὸς ποῦ ἦτο γι' αὐτὸν ἡ γυναικοῦλα του. . . Τὴ θησαυρὸς διὰ τὴν φιλοδοξίαν του. . .

Εἶχε ὁμως μίαν ἐπιθυμίαν ὁ κ. Ταραμάς, καὶ πάντοτε τὴν ἔλεγε εἰς τὸν κ. Τιμολέοντα. Ἦθελε νὰ μάθῃ ἡ γυναῖκά του κλασικὰ μουσικὰ ἔργα, ὅπερος τοῦ Μασκάνη, τοῦ Βέρδη, τοῦ Ροσσίνι, καὶ τόσων ἄλλων μεγάλων μουσικῶν. . . Ὅχι πόλλες καὶ πολκίτσες καὶ βάλς. . . Ἦθελε ἔργα. Ἐργα μεγάλων μουσικῶν. Ἰδίως ἡ γλυκεῖα Μπועὶ τὸν ξετρελλοῦσε. . .

**

Τὸ μάθημα ἔχει ἀρχίσει πρὸ πολλῆς ὥρας. Καθόλου ὁμως δὲν ἀκούονται μέλα. Ἐπέρασε τόση ὥρα καὶ εἶνε μεσημέρι. Αἰφνης ὁ κώδων τῆς θύρας ἤχησε καὶ μετ' ὀλίγον ἠκούσθησαν τὰ βαρῆα βήματα τοῦ κ. Ταραμά. . . Δὲν ἄφησε οὔτε τὸ καπέλλο του εἰς τὸν διάδρομον, ἀλλὰ βιαστικὸς ὅπως πάντοτε ἐσπευσεν εἰς τὴν σάλαν, νὰ ἰδῇ, νὰ ἀντιληφθῇ μὲ τὰ μάτια του τὰς προόδους τῆς γυναίκας του εἰς τὴν μουσικὴν, τῆς γυναίκας του, ἦτις λίαν προσεχῶς θὰ ἔβαζε ὄλων τὰ γυαλιά, θὰ ἔκαμνε ὄλας τὰς γνωστὰς καὶ φίλας τῆς νὰ σκυλιάσουν ἀπὸ τὸ κακὸ τους, διότι θὰ εἶχε μάθει πιάνο.

Ἐκεῖνοι οἱ δύο τοὺς ρουφηγμένοι τελεῖως εἰς τὸ μάθημα δὲν ἀντελήφθησαν καθόλου τὴν εἰσοδὸν του. . . Ὁ κ. Ταραμάς ἦνοιξε τὴν πόρτα: — Ἐ, πὼς πὼς πάει ἡ μου. . .

Ἐμεινεν ἀπολιθωμένος. . . Ἡ γυναῖκα του, ἡ γυναικοῦλα του, ὅπως τὴν ἀπεκάλει, ἡ κ. Κατινίτσα, εἰς στάσιν φοβερά προκλητικὴν, ἐκάθητο ἐπὶ καναπέ σφιχτὰ ἀγκαλιασμένη μὲ τὸν κ. Τιμολέοντα. . .

— Ἄτιμα, ἐβρυχήθη ὁ κ. Ταραμάς. . . Ἄλλ' ἦτο φιλόσοφος καὶ ἀμέσως ἐκόπασαν τὰ νεῦρά του. . . Ἐπλησίασε ἐπὶ τὸν καναπέ καὶ τὴν ἔπιασε ἀπὸ τὰ μαλλιά, ἐνῶ ὁ κ. Τιμολέων ἀπεπειράτο ὑποχωρῶν πεπεραμένον στρατηγῶν. . .

— Δὲν φταῖς ἐσὺ βρώμα. . . Φαίω ἐγώ. . . Ἦθελα νὰ μάθῃς ἔργα. . . Ἐργα κλασικά. . . Καὶ σὺ ἀρχίσες ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ, . . Πουτσίτη. . .

Ο ΔΙΜΟΚΟΝΤΟΡΟΣ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΦΛΕΡΤ

ἘΘΝΑΙ

— Ἐλαβον τὴν ἐπιστολὴν σας ὡς καὶ τὴν ὑφ' ὧμῶν νομιζομένην λύσιν τοῦ Διαγωνίσματος φιλτάτε κ. Ἀλβέρτε Λεμπριναῖ. Δὲν φαίνεται νὰ ἔχετε καὶ πολὺ ἄδικον. Γὰρ σκεφθῆτε ὁμως καλλίτερα. Ἴσως ἐπιτύχετε τὴν ἀληθῆ λύσιν, ἂν καὶ τώρα δὲν φαίνεται νὰ ἀπομακρύνεσθε.

— Δὲν εἶσαι ἀληθινὰ θρασύς, κ. Θρασύ. Ὅχι χάριν, ὡς μοῦ γράφετε, ἀλλ' ἐξ αἰτίας ἴσα-ἴσα τῶν δικτῶν μου, δὲν μπορῶ νὰ δημοσιεύσω τὴν Ὀδοιπόρον. Δι' ὅτι ἄλλο ὁμως θέλεις εἶμαι στὰς διαταγὰς σου

— Ἐλαβον τὴν Trés-chic κάρταν σου φίλον Εἰδικόν. Μοῦ φαίνεται ὁμως ὅτι ἕνας ἀπὸ τοὺς προϊσταμένους σου, αὐτὸς ὁ σκούρος, εἶνε στὰ σωστὰ εἰδικὸς γιὰ μερικὰ ἀνάποδα πράγματα. Ἐννοεῖς;

— Σοῦ εὐχομαι νὰ γίνῃς ἀρχιπαππας εὐσεβέστατε Ἀρχιδιάκε. Τὴν παράκλησίν σου κατὰ γράμμα ἐξετέλεσα καὶ ἐπομένως δὲν μένει δυσηρεστημένος ὑποθέτω.

— Γλυκὴ ἀρωμα ρόδου διεχύθη εἰς τὸ γραφεῖόν μου, μόλις ἤνοιξα τὴν ἐπιστολὴν σου Δὸν Πίτος ἐκ Μαδρίτης. Συνειθίζεις φαίνεται, ὡς οἱ ἀρχαῖοι Ἴσπανοὶ ἰππῶται, νὰ μυρώνῃς τὰς ἐπιστολάς σου. Εὐχε σου. Τί εὐτυχῆς ποῦ θὰ εἶνε ἡ ἐρωμένη σου!.. Τὸ ποίημά σου εἰς τὸ προσεχές.

— Τὴν παράκλησίν σας ἐξετέλεσα κ. Καραβᾶ. Μὰ κάποια δισπιστία μοῦ ἐνεπνεύσθη πρὸς ὑμᾶς, ἦν δὲν σὰς κρύπτω

— Ἐλαβον τὴν ἐπιστολὴν σας καὶ ἐξετέλεσα τὴν παράκλησίν σας κ. Κονδουλόφορ.

— Ὅχι μόνον κυρία εἶσαι, κυρία Λάρα, ἀλλὰ καὶ κυρία τῆς τιμῆς μάλιστα. Αὐτὸ δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ μᾶς τὸ πῆς, γιὰ τὸ ξέρουμε. Τὸ δρᾶμα σου—τὶ δρᾶμα! ἀλήθεια—εἶνε ἀδύνατον νὰ δημοσιευθῇ φιλάττη, δι' οὗς λόγους ἔννοεῖς.

— Εἶσαι λοιπὸν δυνατὸς εἰς τὰ ἐπιγράμματα, φίλε κ. Στραβόβυλε. Τὰ βλέπεις νὰ φιγουράρουν ἀγαπητέ. Τὴν ἄλλην παράκλησίν σου ὡς βλέπεις ἐξετέλεσα. Παρακαλέσατε ἐκ μέρους μου τὸν φίλον σας νὰ μοῦ στείλῃ νὰ δῶ μερικὰς καρικατούρας του.

— Ἐλαβον τὴν ἐπιστολὴν σας φίλον Ἀφανῆς Ἄνθος. . . Πάρα πολὺ ἐπλησίασα εἰς τὴν λύσιν τοῦ Διαγωνίσματος καὶ ἐὰν σκεφθῆτε καλλίτερα θὰ τὴν βρῆτε ποῖα εἶνε ἡ φίλη μας. Σημειώσατε δὲ ὅτι 37 λύσεις μέχρι τοῦδε ἔλαβον καὶ κανεὶς δὲν κατώρθωσε νὰ τὴν εὔρῃ. Περιέργων. Καὶ ἐνῶ αὐτὴ εἶνε τόσον γνωστὴ ἐδῶ. Τὰ ἐρωτικὰ τῆς ἰδίως ἐπισοδία ἔχουν διεγείρῃ τὸσάκις τόσα σκάνδαλα.

— Ἐλαβον τὴν ἐπιστολὴν σου Ἀρχηγέ τῶν Καλιφῶν Σολὸβ Συναίγηρα. Ὁ Χόντζας τὸν ὁποῖον βλέπεις φιλτάτε εἰς τὸ μπαλκόνι μου, εἶνε τρόπον τινὰ τὸ σύμβολόν μου. Τὰ λέω κι' ἐγὼ τσεκουράτα καὶ φωναχτὰ ὅπως κι' ἐκεῖνος ἀπὸ τὸ μπαρὲ του. Ἀναμφιβόλως ὁμως εἶσαι λαμπρὸ παιδί ἀφοῦ μοῦ γράφεις τόσα καλὰ πράγματα. Ἀλήθεια αἱ τρεῖς ἐκεῖναι Ἀρσακιάδες κρυφοκυττάζουν κάθε μέρα τὴν ἐπιγραφὴν μου; Γιὰ τὴν ἄρα γε; Τὸ ποίημα πολὺ καλὸν καὶ προσεχῶς θὰ ἔχη τὴν θέσιν του.

— Ἐλαβον τὴν ἐπιστολὴν σου Δὸν Κουρελιάρη καὶ μὲ χαρὰν ἀνέγνωσα τὰς πληροφορίας, ἅς μὲ τόσον καλωσύνην μοι παρέχετε. Σὲ παρακαλῶ ὁμως νὰ προσέχηρς εἰς τὴν ἐπιγραφὴν τῶν ἐπιστολῶν σου.

— Ἐλαβον τὴν ἐπιστολὴν σας Σάρα Μπρονάρ. Ἐξετέλεσα τὴν παράκλησίν σας, καίτοι ἔπρεπεν νὰ μοῦ ἐγράφατε τὰ διὰ τὸ «Πεταχτὸ Φλέρτ» ἐπὶ ἰδιαιτέρου φύλλου γάρτου.

— Μοῦ εἶσαι πολὺ ἀγαπητὸς Καλλιτέχνα, ἄλλως θὰ σὲ ἐμάλλωνα. Ὁρισμένως. Διατὶ νὰ σοῦ ψευσθῶ ἀγαπητότατε; Ἐκεῖνο θὰ δημοσιευθῇ μὲ τὴν σειράν του.

— Πολὺ μικρὸν τὸ διηγηματάκι φίλε Μπερμπάντη. Στείλε κανένα ἄλλο περισσότερον τῆς προκοπῆς.

— Ἐλαβον τὴν ἐπιστολὴν σας φίλε φίλη ἀληθέστερον-Δουντήρη Ἀπὸ τὸν γραφικὸν χαρακτήρα σας ἠνύνησα ὅτι εἶσθε Δεσποινίς. Πόσον εἶσθε εὐγενής. . . Τὴν παράκλησίν σας, ἦν θεωρῶ διαταγὴν, ἀμέσως ἐξετέλεσα.

— Διατὶ δὲν μοῦ γράφετε καὶ τὸ ὄνομά της, ἀφοῦ τὴν εὐρήκατε Ἀγαθμίαι Σινιόρε; Λάβετε ὑπ' ὄψιν σας ὅτι τὸ Διαγωνισματάκι διαρκεῖ μέχρι τέλους Δεκεμβρίου.

— Πολὺ σωστά, ἐκεῖνα ποῦ μοῦ γράφετε φίλε κ. Ἀρχίδαμ. Ἐν τούτοις ὁμως. Μὲ ὄλην τὴν φιλαν τὴν ἰδικήν σου, μὲ ὄλην τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ὑποστήριξιν τὴν ἐκθυσον τόσων καὶ τόσων φίλων, ὁ Διευθυντὴς μου, ὁ κ. Πετεινός, εἰσάγεται εἰς δίκην, κατηγορηθεὶς ὅτι διὰ τοῦ «Φλέρτ» διέφθειρε τὰ δημόσια ἥθη. Γὰρ συλλογισοῦ δὲν εἶνε κωμικόν; Δὲν εἶνε κωμικὸν τώρα εἰς τὸ 1904, στὴν ἐποχὴν τῶν κάρτ-ποστάλ, στὴν ἐποχὴν τῶν χορῶν τῆς Δούγκαν, τοῦ Καζινὸ, τῆς Ἀλάμπρας, στὴν ἐποχὴν τῶν Γαλλικῶν πορνογραφημάτων καὶ τῶν ἀνηθικῶν κωμωδιῶν;

— Τὰ ποίημά σου πολὺ καλὰ ὡς πάντοτε. Ἐκεῖνο τὸ πρόσωπον τὸ συναντᾷτε σήμερον Πέμπτην 11—12 π. μ. εἰς τὸ Γραφεῖόν μου.

— Ἐξετέλεσα τὴν ἐπιθυμίαν σου κ. Εἰκοσιοκτὼ. Ὅραϊον τὸ ἐπίγραμά σου καπετὰν Σφουγγή. Πῶς μᾶς ἀργήσες ἔτσι καπετάν;

— Φοβερὴ κουρκουσοῦρα θὰ εἶσαι κυρία Ψυριώτισσα. Ἐν τούτοις ὁμως δὲν σοῦ ἐχάλασα τὸ γατήρι, ὡς βλέπεις.

— Πάντοτε εὐγενής, πάντοτε ἀβρός φίλε κ. Μυταρᾶ. Πόσον σὰς εὐχαριστῶ Ἡ διὰ τὸ ἐξωτερικὸν συνδρομὴ μου εἶνε ἡ ἴδια, ἀλλ' εἰς γρυσόν. Διὰ τὰ κάρτ-ποστάλ εἶμαι πρόθυμος.

— Ἐλαβον τὴν ἐπιστολὴν σου Σαβ-Γάικ. Τὸ ποίημα πολὺ καλὸ, ἀλλὰ πολὺ ἀνοιχτὸ βρὲ παιδί.

— Δὲν δύναμαι νὰ σὰς ἀποκρύψω τὴν συγκίνησιν ἣν ἠσθάνθη ἐπὶ τῇ ἀναγνώσει τῆς ἐπιστολῆς σας πολυαγαπημένον Μήλον τῆς Ἐριδος. Τὴν ἐπιθυμίαν σας εὐχαρίστως κατὰ γράμμα ἐξετέλεσα.

— Μὲ χαρὰν μοῦ ἔσπευσα εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς Διαταγῆς σας Δυὸ Τρελλὲς Μοδιτροῦλες.

— Ἐλαβον τὴν ἐπιστολὴν σας Διάττων Ἀστὴρ καὶ πρόθυμον ἐξετέλεσα τὴν παράκλησίν σας.

— Μὲ πολλὴν χαρὰν ἔκαμα ἐκεῖνο ποῦ μοῦ γράφετε κ. Μαστραναγούλια.

— Ἐλαβον τὴν ἐπιστολὴν σας Καλαποδόμουτρο: τὴν παράκλησίν σας κατὰ γράμμα ἐξετέλεσα. Τὸ αἰνίγμα πολὺ ἐξυπνον καὶ λίαν προσεχῶς θὰ δημοσιευθῇ.

— Ἐλαβον τὴν ἐπιστολὴν σας Ἀρμάνδε Πειρατᾶ. Ὅ, τι μοῦ γράφετε κατὰ γράμμα ἐξετέλεσθη.

— Ἐλαβον τὴν ἐπιστολὴν σας ἀγαπητὸν Ἐγγλεζάκι. Μὰ μήπως εἶσθε Δεσποινίς; Γράψατέ μου τὴν ὀλήθειαν.

— Πολὺ ἀργὰ ἔλαβον τὴν ἐπιστολὴν σας κ. Ντελαπόρτ-Γαλιαρδάκια. Γιατὸ τὸ ποίημα λίαν προσεχῶς.

— Πόσον λυποῦμαι διότι πολὺ ἀργὰ ἔφθασε τὸ διηγηματάκι σας κ. Ζωγράφε. Διατὶ δὲν γράφετε γρηγορώτερα; Εἰς τὸ προσεχές ἀναμφιβόλως.

— Ἐλαβον τὴν ἐπιστολὴν σας φίλτατε Art Nonveau. Τὰς ἐπιθυμίας σας ἐξετέλεσα καὶ ὑποθέτω θὰ εἶσθε εὐχαριστημένος.

— Ἐλαβον τὴν ἐπιστολὴν σας Θηλυμανῆ καὶ ἔσπευσα εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν γραφομένων σας.

— Πολὺ ἀργὰ ἔλαβον τὴν ἐπιστολὴν σου Φωτοβόλον Ἄτρον.

Ἐπὶ τοῦ πιστηρίου αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἐλήφθη ἡ ἐπιστολή σου κ. Ἀ-Τέλη. Εἰς τὸ προσεχές.

ἘΠΙΡΑΙΕΥΣ

— Εἶσαι ἔξω φρονῶν κ. Πάντα-Ὀρθέ. Σοῦ εὐχομαι νὰ μὴ σοῦ λείψῃ ἡ ἰδιότης αὐτῆ, ἀλλὰ εἰς τὴν λύσιν τοῦ διαγωνίσματος πολὺ ἀπέτυχες.

— Ἐλαβον τὴν ἐπιστολὴν σου παμφίλτατον Enfant-Gâté. Ὅ, τι μοῦ γράφεις, κατὰ γράμμα ἐξετέλεσθη ἀγαπητότατον.

— Καὶ τὴν ἰδικὴν σας ἐπιστολὴν ἔλαβον κ. Ταγιὸρ καὶ ὡς βλέπετε ἐξετέλεσα τὴν ἐπιθυμίαν σας.

— Δὲν ἔχετε δικαίον φίλε κύριε Δημητριάδη. Ἡ μᾶλλον ἔχετε δικαίον διότι εἶσθε συνειθισμένος εἰς τοὺς φανταστικὸς διαγωνισμοὺς μερικῶν περιοδικῶν. Μάθετε ὁμως ὅτι ἡ περὶ ἧς τὸ Διαγωνισματάκι εἶνε ἀληθινή. Ζῆ πραγματικῶς

ἐν Ἀθήναις, παγαίνει τακτικὰ εἰς τὸ θέατρον καὶ ἔχει ἐραστὰς οὐκ ὀλίγους.

— Ἐλαβον τὴν ἐπιστολὴν σας φίλτατον Ζούμουρο. Πολὺ καλὸ τὸ «ἐκκρημέξ» ἀλλὰ λίγο ἐξωφρενικόν. Ὅχι δὰ καὶ ἔτσι ἀγαπητέ μου.

ἘΠΙΡΑΧΙΑΙ

— Εἶσαι φοβερός κ. Ποῦς (Ἄρτα). Ἐκεῖνα ποῦ μοῦ γράφεις ὁμως δὲν δύναμαι νὰ τὰ δημοσιεύσω.

— Ἐλαβον τὴν ἐπιστολὴν σου φίλε Ἄργε (Ἄργος). Τὸ ποίημά σας πολὺ καλὸν καὶ εἰς τὸ προσεχές φύλλον μου ἀναμφιβόλως θὰ ἔχη τὴν προσήκουσαν θέσιν

— Φίλων ἄριστε Γιάννη Μάγκα (Κόρινθος) ξύλο σοῦ χρειάζεται. Θάρθης κάμμιὰ φορὰ ἐδῶ κι' ἀλλοίμονό σου. Χωρὶς ἄλλο θὰ σὲ κλειδώσουμε σὲ καμμιὰ μύρα. Τὰ ποίημά σου σπάνια ὅπως πάντοτε.

— Ὅλη σὶκ καὶ εὐμορφιά ἡ ἐπιστολὴ σας, φίλων ἄριστε Ἐνοσίχθων (Λάρισα). Σὰς εὐγνωμῶν διὰ τὴν τόνην σας εὐγένειαν καὶ θὰ προσπαθῶ νὰ φανίωμαι πάντοτε ἀντάξιός τῆς καλωσύνης σας. Τὸ ποίημά σας ἄριστον ἀλλὰ σημειώσατε ὅτι διατρέχομεν περίοδον διωγμῶν.

— Ὅραϊον τὸ διηγηματάκι σας κ. Μαλλιάρη (Λεβέτσουβα). Τὸ ἔλαβα ὁμως πάρα πολὺ ἀργὰ ὥστε εἰς τὸ προσεχές.

— Ἐλαβον τὴν ἐπιστολὴν σας κυρία Ἰδιότροπος τῆς Πόλεως (Χαλκίς). Δεχθῆτε παρακαλῶ τὴν εὐγνωμοσύνην μου.

— Ἐδῶσα ἐντολὴν νὰ γίνῃ ἀνατόπως τῶν φύλλων μου ἐκείνων καὶ λίαν προσεχῶς θὰ σὰς εἰδοποιήσω. Πρὸς τὸ παρὸν σὰς συνιστῶ νὰ φυλάττετε τὰ ἦδη ἐκδιδόμενα.

— Ἀγαπητό μου Συριανὸ Τσακινιάκι (Σύρον) πολὺ ἀργὰ ἔλαβον τὴν ἐπιστολὴν σου. Ἐκεῖνα, παμφίλτατον θὰ δημοσιευθῶν εἰς τὸ προσεχές φύλλον μου

— Χαίρετε. . .

ΤΟ ΦΛΕΡΤ

ΟΝΕΙΡΟ

Χθὲς βράδν εἶδα στέφανα
Στὸν ὕπνο μου ἐπάνω. . .
Γάμος θὰ εἶνε σκέφθηκα. . .
Εὐπνῶ ἀπ' τὴν χαρὰ μου.
Νὰ σηκωθῶ δὲν πρόφθασα
Καὶ ἔξαφνα μανθάνω
Πῶς κάποιο κ ἄ ρ ρ ο π λ ἄ κ ω σ ε
Τὴν . . . κυρὰ πεθερά μου!

ΚΟΥΤΣΑΒΑΚΗΣ

ΑΝΑΡΧΙΚΗ!...

Οἱ ἀστυφύλακες διὰν διαβαίνης
Μὲ μάτια στέκοννε γουρλωμένα,
Σὲ μὲ ἀπορία πάντα τοὺς βαίνεις,
Τ' εἶνε σὸ στήθος σου τάχα κρυμμένα. . .

vvv

Ἄλλ' ἐὰν ἔρευνα κάνει κανένας,
χωρὶς βιασὴν, προσεκτικῶς,
Ἀπὸ βόμβες θάβρω ἐκεῖ κρυμμένας,
Καί... θὰ σὲ πιάσῃ γ' ἀναρχικῆ!

Μοσχο-Μάγκας

Ἀπὸ τῆς 1ῆς Ἰανουαρίου 1904 τὸ πρωτότυπον, τὸ ξεκαρδιτικόν, τὸ ἐπίτηδες διὰ τὸ «Φλέρτ» γραφόμενον μυθιστόρημα: «Ἡ Ἱστορία τῆς Γάμπας διὰ μέσου τῶν Αἰώνων».

ΤΟ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑΤΑΚΙ ΤΟΥ "ΦΛΕΡΤ"

Ίδού λοιπόν αγαπητοί μου φίλοι και ερασινοί φίλοι μου. Τήν βλέπετε αυτήν την όμορφη κοπέλλα, αυτήν την très chic δεσποινίδα; . . . τήν βλέπετε; Για κινιάζατέ την καλά . . . Καλά, μὰ πολὺ καλά . . . Ίδείτε

την στά μάτια . . . Ἐκ πρώτης ὄψεως δὲν μπορεῖτε νὰ τήν γνωρίσετε βέβαια . . . Καὶ ὅμως εἶνε γνωστὴ εἰς ὅλους μας. Ὁ ζωγράφος μου ἐπέτυχε τὸ σκότισο τῆς θαυμάσια, καὶ δὲν θὰ δυσκολευθῆτε. Λοιπὸν ἐμπρὸς ὄλοι σας . . . Σὰς ἐρωτῶ :

— Παιὶ εἶνε ; — Πόσους καὶ ποίους ἐραστὰς ἔχει ;

— Εἶνε ἀληθὲς ὅτι ἕνας φίλος μου φαρμακοποῦδς ἔφαγε τοῦ κόμου το ἔξλο ἀπὸ ἕνα φοιτητὴν ἐξ αἰτίας τῆς ;

— Ἀπὸ ἀγαπητοί μου φίλοι εἶνε τὸ διαγωνισματάκι, τὸ ὁποῖον σὰς προκηρῶσω διὰ τὸν μῆνα αὐτόν.

Τὰς ἀπαντήσεις σας θὰ τὰς δέξωμαι μέχρι τῆς 27 το. μηνὸς Δεκεμβρίου. Ἡ ἀπάντησις ἐκείνη ἦτις θὰ εἶνε ἡ ἀληθὴς, θὰ δημοσιευθῆ εἰς τὸ «Φλέρτ» τῆς 31 Δεκεμβρίου καὶ ὁ ἐπιτυχὸν θὰ λάβῃ ὡς βραβεῖον τὰ ἐξῆς δῶρα :

1) Ἐπὶ ἕν ἔτος δωρεάν τὸ «Φλέρτ». 2) Τὸ ἐξ ἑκατὸν σελίδων Ἡμερολόγιον τοῦ «Φλέρτ» τὸ ὁποῖον θὰ ἐκδοθῆ τὴν 26 Δεκεμβρίου καὶ 3) Δέκα (10) χρυσὰ φράγκα.

Οὐδένα ὄρον, οὐδένα περιορισμὸν θέτει τὸ «Φλέρτ» εἰς τοὺς φίλους του. Ὅνόματα καὶ ψευδώνυμα εἶνε δεκτά. Ἐνα μόνον. Ἐκαστος λύτης δὲ νὰ ἔχη δικαίωμα συμμετοχῆς εἰς τὸ διαγωνισματάκι, πρέπει νὰ ἀποστείλῃ εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ «Φλέρτ» (Σταδίου 66) τρεῖς ἀπαντήσεις. Μίαν μὲ χρονολογίαν 12 Δεκεμβρίου, ἄλλην μὲ χρονολογίαν 19 Δεκεμβρίου καὶ τὴν τρίτην μὲ χρονολογίαν 26 Δεκεμβρίου. Διὰ νὰ εἶνε ὅμως δεκτὴ πᾶσα ἀπάντησις πρέπει νὰ συνοδεύεται καὶ ἀπὸ τὸ τετραγωνίδιον ἐκεῖνο ποῦ ἔχει πλαγίως τὴν λέξιν ΦΛΕΡΤ καὶ εἶνε ἐπὶ κεφαλῆς τῆς 15 σελίδος.

Ἐμπρὸς λοιπὸν νὰ σὰς δῶ . . . Θὰ τὴν βρῆτε φίλτατοι ; Πολὺ φοβοῦμαι ὅμως, ὅτι χωρὶς ἄλλο θὰ τὴν πετύχη καμμιὰ τοσκλίνα ἀναγνώστριά μου. Νὰ ἰδοῦμε . . .

Ἐγὼ εἶμαι ἔτοιμον καὶ περιμένω.

ΠΕΤΑΧΤΟ ΦΛΕΡΤ

ἘΘΗΝΑΙ

* Χονδρικῶς τᾶχεις ψήσει φίλε Γ. Μ. (ὁδὸς Μεθώνης) μ' ἐκείνην τὴν μοδιστρούλα.

— Εὐμορφη καὶ καλή. Δὲν ἔχω ἀντίρρησην.

— Μ' αὐτὸς ὁ διαβολεμμένος ὁ κ. Ν. ὁ φοιτητῆς, γιὰτὶ γκρινιάζει ἔτσι ;

* Καὶ σεῖς φίλτατη μαμζὲλ Ἐλένη εἰς τὴν ἰδίαν ὁδὸν μὴ μοῦ λυπεῖσθε διότι ὁ ἀγαπημένος σας ὁ γιὰτὸς ἔφυγε.

— Σὰς ὑπόσχομαι ἐγὼ ὅτι θὰ ἐπανέλθῃ.

— Καὶ πολὺ ταχέως μάλιστα. Θὰ τὸ ἰδῆτε.

* Εἶσαι σωστὸ λεβεντόπαιδο, ἀγαπητὲ Γιάνγκο Μ. (Νεάπολις).

Μὰ πὲς μου πῶς περνᾶς μὲ τὴν ἀπέναντί σου δεσποινίδα ;

* Τρελλάθηκες μὲ τὴν καπελλοῦ σου ἔνδοξε φίλε κύριε Ὑγρασία.

— Μὰ πὲς μου, στὸ Θεό σου, ποῖος σοῦ κόλλησε αὐτὸ τὸ παρατσούκλι ;

* Ξεύρεις φίλτατε Σπύρο θὰ σὲ μαρτυρήσω εἰς τὴν Ἀρσακειάδα σου . . .

— Τῆς ὑπόσχεσαι ἔρωτα αἰώνιον καὶ σοῦπ κυνηγᾶς τὴν ἄλλην τῆς Ἐπαγγελματικῆς Σχολῆς.

Λοιπὸν βάλε μυαλὸ γιὰτὶ θὰ τὰ χαλάσουμε.

* Περιέργα πράγματα μοῦ γράφουν διὰ σὰς δεσποινίς Γεωργία (Ζωοδόχος Πηγῆ).

— Τοὺς μὲ τὸν κ. Ἐπαμεινώνδαν ἔρωτάς σου, τοὺς ἐπικρίνω φίλτατη, ἀλλὰ καὶ μὲ τοὺς αὐτάς καὶ μὲ τοὺς πυροσθέστας ;

— Δὲν ἀξίζει δὲ καὶ ἔτσι ἀγαπητὴ μου.

* Θραῦσιν, θραῦσιν κυριολεκτικῶς κάμνετε ὠραία μου Εὐγενία Ι. Μ. (ὁδὸς Ἐρμού).

— Ἀλλὰ πέτε μου θὰ τὸν πάρετε τὸν κ. Νίκον ;

— Καὶ θὰ ἀποφασίσετε νὰ ξενητευθῆτε ;

— Γράψατέ μου. Εἶμαι περιέργος νὰ μάθω.

* Ἀγαπητότατε, κ. Πιστέ, ὄχι δὰ καὶ τόσον ῥωμαντικῶς.

— Δὲ ἀξίζει.

— Σημείωσε δὲ ὅτι ἡ Ἐλενίτσα (Ναῦπλιον) περὶ ἧς τόσον λόγον κάμνετε, εἶνε χειροτέρα καὶ ἀπὸ τὴν Πορ . . .

* Τί ἔμαθα κομψή μου Α. Φαληριώτισσα ;

— Δὲν ἀφίνεις ἀπείρακτον κανένα νέον ἀπὸ ἐκείνους ποῦ καταβαίνουν τακτικὰ στὸ Φάληρον.

— Τί διάβολο . . . Λησμονεῖς ἐκείνους ποῦ περιμένουν ἔξω ἀπὸ τὸ Σχολεῖον ;

* Φιλτάτε κ.Ε. γιὰτὶ ὄλη τὴν ὥρα ἴστασαι ἀπὸ κάτω ἀπὸ ἕνα σπήτι τῆς ὁδοῦ Ἀθηνᾶς ;

— Ἀναμφιδόλως, κάποιος πονόδοντας, ἔ ; . . .

* Φιλτάτη μαμζὲλ Φ. . . (ὁδὸς Ἀγυῖας) πῶς πηγαινουν αἱ σχέσεις σας μὲ τὸν κ. Ἀνδρέα ;

— Ἀναμφιδόλως καλά. Μὰ ἐκείνος ὁ χαρτοπώλης τί ζηλιάρης ποῦ εἶνε . . .

* Γιὰτὶ τὰ καταφέρνατε ἔτσι ἄσχημα φίλτατη μου Σοφία, μοδιστρούλα ;

— Τὰς παρὰ τὴν Μητρόπολιν συνεντεύξεις σας, ὅλος ὁ κόσμος τὰς ἔχει μάθη.

— Ἐκεῖνος δὲ ὁ ἀντικρινὸς μπακάλης διατὶ σὰς κακολογεῖ τόσον ;

* Καὶ σεῖς φίλτατη μου, εἰς ἕνα κατάστημα τοῦ Ἐκατόγχειρος, πολὺ ἀτέχνως τὰ καταφέρνατε μὲ τὸν ὑπάλληλον τοῦ χαρτοπωλεῖου ;

— Πῶς ἔτσι. Ἐνῶ αὐτὸς εἶνε καλὸ καὶ ἔξυπνο παιδί.

— Διατὶ λοιπὸν νὰ γίνεται κουβέντα ἀπὸ τὸ ἀντικρινὸν καφενεῖον ;

* Ὁραία μου καὶ κομψή Κατινίτσα (ὁδὸς Πιττάκη) εἰς φοβερὰν ἀνησυχίαν μὰς ἐμβάλετε μὲ τοὺς ἐρωτάς σας.

— Γιὰτὶ δὲν ἐκλέγετε ἕνα ἐπὶ τέλους. Ἡ τὸν Ἀλέκο ἢ τὸν Γιώργο. Καὶ οἱ δύο εἶνε καλά παιδιὰ.

* Καὶ σεῖς φίλη Εὐσταθία (Τάτση) διατὶ δὲν εἴσθε εὐσταθής ;

— Πῶς τὰ πάτε μὲ αὐτὸν τὸν καπελλᾶ ; Γράψατέ μου . . .

* Σὺ δὲ ἔνδοξε στρατάρχα καὶ ἀρχηγέ τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ, δεκανεῦ Γιάννη Π. μὰς ἀφάνισες μὲ τὰ κτυπήματα τοῦ σπαθιοῦ σου.

— Λυπήσου μας γιὰ τὸ Θεό.

* Σὺ δὲ νεανίσκε μου Κων. Δ. μὲ τὴν μαύρη μπέρτα καὶ τὰ κατσαρὰ μαλλιά, ἐξακολουθεῖς ἀκόμη νὰ περιμένῃς κάθε μέρα τὴν φίλην σου εἰς τὴν ὁδὸν Πανεπιστημίου ;

— Περιέργον, ἐνῶ ἠδύνασθε νὰ συναντᾶσθε ἄλλου.

* Ἐμαθα καὶ τὰ ἰδικὰ σου κ. Πέτρο ὑπάλληλε ἐνὸς μεγάλου Ξενοδοχείου εἰς τὸ Σύνταγμα.

— Τᾶχεις ψήση χονδρικῶς μὲ μίαν καμαριέραν.

— Ἦτις, ὅπερ καὶ τὸ σπουδαιότερον, ἔχει καὶ παραδάκια.

— Εὐχόμεαι νὰ ἀκούσω γάμους.

* Ἀπορῶ πῶς κατορθώνετε καὶ ἀγαπάτε τὴν διπλανήν σας κ. Δ. (ὁδὸς Ἀθηνᾶς).

— Διότι ἔχω μάθει ὅτι εἶνε φοβερὰ ἄσχημη.

* Καὶ σεῖς ὠραία μου Παρασκευούλα καπελλοῦ, τὸ παρακάμνετε.

— Ἦξεύρετε πόσους ἔχω μετρήσει ἕως τώρα ;

— Μετὰ συγχωρήσεως . . . τρεῖς ντουζίναις.

* Ἄν ἀμφιδάλετε κυττάξατε τὸν κατάλογόν σας.

* Ὁραία μου κυρία Πόππη εἰς μίαν πάροδον τῆς ὁδοῦ Λιοσίων, πῶς πηγαινουν οἱ ἐρωτῆς σας μὲ τὸν κ. Παν . . . ;

— Παρελάσεις τακτικὰ μανθάνω νὰ κάμνη κάθε βράδου.

— Δὲν σὰς κακολογῶ γιὰτὸ, τοῦταντίον σὰς συγχαίρω.

— Μὰ ἔχετε ἕνα ἀντεραστὴν ποῦ εἶνε τρομερός.

* Βεβαίως ἡ καταδιώξις τῶν φυγοδικῶν δὲν σὰς ἀνετέθη εἰς μίαν ὁδὸν παρὰ τὸ Σύνταγμα, ἀγαπητότατε κ. Ἀξιοματικέ.

— Γιὰτὶ ἔτσι ; Μήπως ἐκείνη ἡ ὠραία κυρία σας ἐσῆκωσε τὸ μυαλό ;

— Μὴ φοβεῖσθε. Θὰ τὴν κακθήσετε.

— Καὶ θὰ τὴν κατακτῆσετε μὲ τὸ σπαθὶ σας.

* Φιλτάτη δεσποινίς Α. . . (ὁδὸς Ἀκομινάτου) νὰ προσέχετε εἰς τοὺς ἐρωτάς σας.

— Γιὰτὶ γίνεσθε ἀντικείμενον γενικῆς ψιλακουβέντας.

* Ὁραία μου κυρία Μ. πῶς πηγαινουν αἱ μετὰ τοῦ λατροῦ συνεντεύξεις σας ;

— Ἀναμφιδόλως πολὺ καλά. Ἐκρινα ὅμως καλὸν νὰ σὰς ἐρωτήσω.

* Ἐνα κακὸν σχέδιον ἔχετε Δις Σ. (Ρόμβη).

— Ἐμαθα ὅτι σκοπεῖτε νὰ ἀφήσετε τὸν κ. Π.

— Δὲν συλογίζεσθε τὸν 6 ἔτων ἔρωτά σας.

* Μαμζὲλ . . . μὲ τὸ ντεκολτέ εἰς τὸ σύνταγμα πολὺ σκανδαλώδεις αἱ σχέσεις σας μὲ τὸν κ. Γ. . .

— Πολλὰ μοῦ γράφουν γιὰ σὰς.

* Δεσποινίς Μαρίκα (ὁδὸς Φυλῆς) εἶνε πολὺ ἄσχημος μανθάνω ὁ φίλος σας.

— Ἐνῶ σεῖς εἴσθε τόσον νόστιμη.

— Εἶνε ἀλήθεια ἢ ἔχω λάθος ;

* Φιλτάτε κ. Μιχαήλ Α. μαθητὰ τοῦ Ὁδείου, διατὶ πηγαινετε εἰς τὸ μάθημα μὲ τὴν στρατιωτικὴν σας στολήν ;

— Πολλὰ κορίτσια μοῦ εἶπαν ὅτι δὲν τοῦξάρεσθε καθόλου ἔτσι.

— Συμμοφωθῆτε λοιπὸν μὲ τὴν ἐπιθυμίαν των.

ἘΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

* Κάθε μέρα ἐπεισόδια ἐπὶ ἐπεισοδίων δημιουργεῖς ἀγαπητέ μου Εὐσταθίε Μ.

— Γιὰτὶ βρὲ παιδί ;

— Μήπως δὲν σ' ἀγαπᾶ ἐκείνη ἡ μαθήτρια τοῦ Παρθεναγωγείου ;

* Ἐ, πῶς πηγαινουν τὰ μουσικὰ μαθήματα, σεῖς μὲ τὸ γκρί φόρεμα δεσποινίς ;

— Κάτι πολὺ περιέργα πράγματα ἔμαθα γιὰ σὰς . . . Κάτι, κάτι, πῶς νὰ σὰς τὸ πῶ. Νὰ ἦνε ἄρα γε ἀλήθεια ;

ἘΠΑΡΧΙΑΙ

* Ὅστε λοιπὸν ἐξακολουθεῖτε τὴν ἰδίαν πορείαν ὠραία μου πρώην διδασκάλισσα (Πάτρα).

— Ἐγὼ νὰ σὰς πῶ τὴν ἀλήθεια σὰς συγχαίρω καὶ δὲν σὰς ἀδικῶ καθόλου.

— Ἀλλὰ σὰς συνιστῶ ὀλίγην προσοχήν.

* Πολὺ στὸ κρασί τὸ ἔχεις ρίξει κ. Καλ. (Χαλκίς). Γιὰτὶ βρὲ παιδί ;

— Ἀφήνω δὲ τὸ γνωστὸν σπήτωμα τῆς ἐκ Καρυστίας νεαρᾶς φίλη σου.

— Μὰ σὰς ἀγαπᾶ ἄρα γε σ' ἀλήθεια αὐτὸς ὁ δικηγόρος δεσποινίς Ἐλένη (Κόρινθος).

— Ἐγὼ νὰ σὰς πῶ τὴν ἀλήθεια δὲν τὸ πιστεύω. — Εἶνε τσακπίνaros πρώτης.

* Σοβαρὸς μέχρι καρπαζώματος εἶσαι σπάνιε ἄνερ κ. Α. Θ. (Ἀγῖον).

— Μωρὲ σὺ παιδί μου θὰ σώσης τὸ Ῥωμαῖκο, ὡς μανθάνω. Κάνε λοιπὸν ὅ,τι μπορεῖς καὶ

* Ἀυ γένοιε τὴν προσεχῆ Πέμπτην μὲ χίλια φιλιὰ

ΤΟ ΦΛΕΡΤ

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑΤΑΚΙ

ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ

Είναι φίλος και πααδός της Σουηδικής δραματικής σχολής, ο φίλος κ. Νίκος Δαμουλέν. Άγαπᾷ τὰ ἔργα τόσο του Μᾶξ ὅσον και του Ίψεν.

Τὸ καλοκαίρι δὲν ἔλειψε ἀπὸ καμμίαν παράστασιν ἔργου τοῦ Ίψεν.

Ίδίως εἰς τοὺς «Βρυκόλακας» ἦτο τακτικώτατος.

Ὅλοι γνωρίζομεν βέβαια τοὺς «Βρυκόλακας»; Είναι μία φοβερά ἀλληγορία, καθ' ἣν ὁ ποιητής πολλαχοῦ υπερβαίνει και τὰ ὅρια τοῦ σεμνοῦ, ὑποδεικνύει εἰς τὴν κοινωνίαν ὅποια φρικαλέα ἀποτελέσματα ἔχουν αἱ φοβεραὶ ἐκείναι, αἱ ἐπάρτοι νόσοι, αἱ καλούμεναι Ἀφροδίσια. ὁ Νίκος δὲν ἤργησε νὰ γευθῆ φεῦ! και αὐτὸς τῶν φρικαλέων νόσων.

Ἐπέρασαν δύο μῆνες και τὰ θέατρα ἐκλείσαν. Ὁ φίλος μας ὁ Νίκος ὁ Δαμουλέν δὲν ἐφαίνετο. Κάπου κάποτε θεᾶτο εἰς τὴν ὁδὸν Σταδίου βραδυπατῶν, μᾶλλον συρόμενος. Τὰ δόντια του εἶχαν μαυρίσει, τὰ μαλλιά του ἔπεφταν και μία πρασίνη πόσθη εἶχεν ἐπιχυθῆ ἐπὶ τοῦ προσώπου του.

—Μιὰ μέρα τυχαίως συνητήθη με ἕνα φίλον του, τὸν Κώσταν Γιαννίδην.

—Βρὲ Νίκο τί χάγια εἶν' αὐτά.

—Ἄχ! πεθαίνω καὶ μένε τοῦ εἶπε στυγῶς ὁ Νίκος.

—Ἄ! κατάλαβα.
Ὁ Κώστας ὁ Γιαννίδης παιδί ἔξυπνο και σπιρτόζο, δὲν ἔχασε καιρὸν ἀλλὰ ἐφώνησε ἕνα ἀμάξι, ἐσπρωξε σχεδὸν μέσα τὸν Νίκο τὸν Δαμουλέν και ἐφώνησε:

—Ἀμαξὶ εἰς τὸ Λονδῖνον ὁδὸς Αἰόλου

Ἐνας μῆνας ἐπέρασε ἀπὸ τότε και εἴμεθα εἰς τὸν Νοέμβριον.

Ἦλθον τότε αἱ φοιτητικαὶ παραχαὶ διὰ τὸ γλωσσικὸν ζήτημα μεταξὺ τῶν συλληφθέντων ὡς πρώτων παραξίων ἦτο και ἕνας ὀνομαζόμενος Νίκος Δαμουλέν. Ἦτο ὁ βαρύτερον κατηγορούμενος.

Μὲ μία ἐξωφρενικὴ γροθιά εἶχε βγάλει τὴν μασέλα ἐνὸς στρατιώτου. Ὁδηγήθη και αὐτὸς στὸν παλαιὸν Στρατῶνα νὰ φυλακισθῆ μαζί με τοὺς ἄλλους φοιτητάς.

ΦΛΕΡΤ
ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑΤΑΚΙ

Τᾶχασαν κυριολεκτικῶς οἱ συν-ἀδελφοὶ του ἅμα τὸν εἶδον.

—Βρὲ Δαμουλέν ἐμεῖς σὲ περνάγαμε καὶ μένε γιὰ πεθαμένον ἀπ' αὐτὴν τὴν φοβερὰν ἀρώστηα και σὺ ἔδειρες τόσο κόσμον; πῶς γλύτωσες;

—Μ' ἔσωσε τὸ Λονδῖνον

—Δὲν σὲ καταλαβαίνουμε...

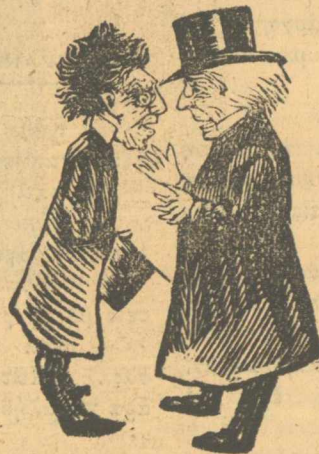
—Ἄμα σὰς τύχη και σὰς, θὰ καταλάβετε.

Και μηχανικῶς σχεδόν, χωρὶς νὰ θέλουν ἐσημείωσαν ὅλοι εἰς τὸ καρνέ τους, γιατί ὅλοι ἦσαν νέα παιδιά, παιδιά τῆς ζωῆς και τοῦ γλεντιοῦ.

Και ἐσημείωσαν γιὰ καλὸ και γιὰ κακό:

—Εἰς τὸ Λονδῖνον.

© ΓΙΑΤΡΟΣ

—Καὶ μένε πῶς θέλεις νὰ σὲ χαιρετῶ ἀφοῦ σὲ βλέπω χωρὶς γάντια.

—Πὸ πού θέλεις νὰ πάρω ;..

—Τί διάβολο, δὲν ξέρεις τὴν Gallerie Francaise; ποῦ κάμνει γάντια ἐπὶ μέτρω με μόνον 5 δραχμάς τὸ ζεῦγος.

—Ποῦ εἶνε;

—Περίεργος εἶσαι; Εἰς τὴν ὁδὸν Σταδίου—Κολοκοτρώνη ἀρ. 1. Κάτωθι τῆς Μουσικῆς Ἑταιρίας.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΑΓΥΡΤΙΑΣ

Δὲν εἶνε μυθιστόρημα ἀπὸ τὰ συνειθισμένα.

Ὁ «Βασιλεὺς τῆς Ἀγυρτίας» συντάραξε ἐλόκληρον τὴν Εὐρώπην ὅταν πρωτοεξεδῆθη.

Και πῶς νὰ μὴ τὴν ταραξῆ; Ἀφοῦ περιέχει τόσα σκάνδαλα ὅσα και ἀνήκουστα ἐγκλήματα και ατιμίας καί, καί, καί... Διὰ τῶν ὁποίων. «Ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἀγυρτίας», ὁ τρομερὸς αὐτὸς παρισινὸς δικηγόρος, κατορθώνει νὰ γίνῃ... Πρόεδρος τῆς Γαλλ. Δημοκρατίας!

Ἡ ἐκδοσις προσεχῶς εἰς θαυμασίως εἰκονογραφημένα 5 λεπτὰ ἐκ τοῦ ἐκδοτ. Γρ. κ. Γ. Στεφάνου.

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΗΣ ΚΑΛΛΟΝΗΣ

Ἀπαραίτητον διὰ ὄλους και ὄλας

Τὸ καταλληλότερον δῶρον διὰ τὰς ἐορτάς

ΠΩΛΕΙΤΑΙ εἰς τὰ καλλήτερα βιβλιοπωλεῖα.

Τὰ κομψότερα, τὰ ὠραιότερα παπούτσια κατασκευάζει ὁ κ. ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΝΤΑΝΟΣ. Τὸ καλλιτεχνικὸν του ὑποδηματοποιεῖον εἶνε εἰς τὴν ὁδὸν Ἰπποκράτους ἀριθ. 3 ἔναντι Βιβλιοθήκης. Ὁ κ. Ντάνος ἐπὶ σειράν ἐτῶν διετέλεσε πρῶτος ὑπάλληλος ἐπὶ τοῦ μέτρου εἰς τὸ ὑποδηματοποιεῖον Τσάμη, ὥστε πᾶσα περὶ αὐτοῦ σύστασις περιττή.

Ἔργασια καλλιτεχνικὴ και τιμὰ ἀνεπίδεκτοι συναγωνισμοῦ.

Εἰς τὸ Βιβλιοπωλεῖον

ΚΛΗΡΟΝΟΜΟΥ
ΚΑΡΤ - ΠΟΣΤΑΛ

Μεγάλαι συλλογαὶ καταφθάνουν με κάθε Εὐρωπαϊκὸν ταχυδρομεῖον, διαφόρων εἰδῶν δηλαδὴ: καλλονές, θαλασσογραφαί, ἀρχαιότητες, ἀγιοβασιλιάτικα, και χρωματιστά. Μὲ τιμὰς δέ, λογικὰς και ἀσυναγωνίστους.

GRILL ROOM

Τὸ κομψότερον ΚΑΦΩΔΕΙΟΝ τῶν Ἀθηνῶν, **μύρα ἔξοχος.** ἰδει γεύματα εἰς τιμὰς συνήθους και ὄχι υπερτιμημένας. Περιποίησις Παρισινή. Ὅδος Σταδίου.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ὉΡΑ

Ἐνεκεν τῶν ἐορτῶν τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Αἰόλου 177 πωλοῦται κ. Χ. Σταθοπούλου ἐλαττώνει τὰς τιμὰς ἀπιστεύτως. Καπέλλα τῶν 17 δρχ. 12 δρχ. τῶν 11 δρχ. 10 τῶν 9 δρχ. 6 δρχ. και τῶν 7, 3 δρχ.

Ἐκεῖ θὰ εὕρητε ἐκτὸς τῶν ἐγχωρίων και εὐρωπαϊκῶν πῖλους σκληροῦς και Μαλακοῦς ὡς και ἅπαντα τὰ ἀνδρικὰ εἶδη ὑποκάμισα φικλά, μανικέτια λαιμοδέτα κτλ. ὅλα τοῦ τελευταίου συρμοῦ ὄλων τῶν ποιότητων και χρωματισμῶν βιρόντες ἀπὸ 2 ἕως 8 δρχ. Προσέτι πωλεῖ κούκους παιδικούς ἀπιστεύτως εὐθυστοῦς και διαφόρων σχημάτων και χρωματισμῶν ἐτι δὲ ὀμβρέλας ἀγγλικὰς μόνον με πέντε δρχ. δι' ὅλα τὰ γούστα και βαλάντια. Οἱ ἀγορασταὶ θὰ ἀκούωσι και ἕν τεμάχιον φωνογράφου τῆς ἀρεσκείας τῶν.

Αἰόλου 177

—Καὶ μένε πῶς θέλεις νὰ σὲ χαιρετῶ, ἀφοῦ εἶσαι τόσο κακοενδεδυμένος...

—Ἄσε με ἀδερφε δὲν μπορῶ νὰ βρῶ ράπτῃ τοῦ γούστου μου.

—Τί διάβολο! Λησμονεῖς τὸν κ. Παπαγεωργίου εἰς τὴν ὁδὸν Σταδίου ἔναντι τῆς οἰκίας Καραπάνου; Σὲ κατασκευάζει κούκλα ἐντὸς 48 ὥρων και με πόσα βαπτικὰ νομίζεις; μόνον με 30 δραχμάς.

Ο κ. ΑΝΔΡΕΟΠΟΥΛΟΣ

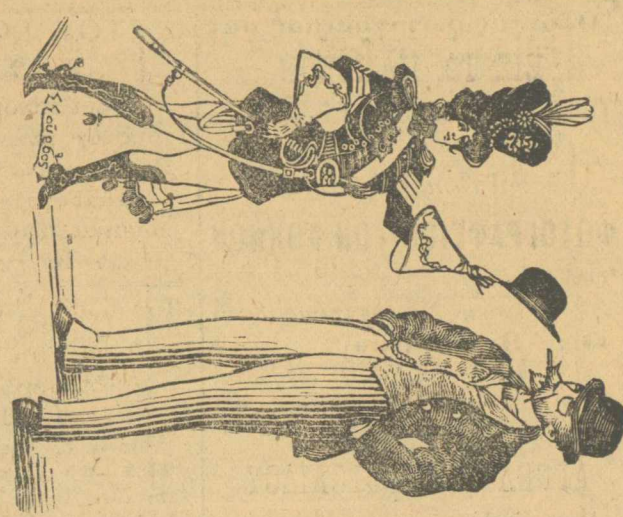
εἶνε ὁ μόνος ἰδρυτῆς Παρισινῆς Σχολῆς χοροῦ ἐν Ἀθήναις εἰς τὴν Πλατεῖαν Κάνιγγος. Μαθήματα εἰς Κυρίας και Δεσποινίδας 3—5 μ. μ. καθ' ἑκάστην. Τί δὲ νὰ εἴπῃ κανεὶς και δι' αὐτὸν τὸν λαμπρὸν νέον, τὸν ὑποδιευθυντὴν τοῦ χοροδιδασκαλεῖου τῶν κ. ΚΟΝΤΟΜΙΧΑΛΟΝ; Ἐν μιᾷ λέξει:

Τελειότης Παρισινή.

Τὰ ὠραιότερα, τὰ κομψότερα τὰ πλέον ὄφια καμψίρια ἔχει ὁ κ. **ΜΑΓΓΟΣ** εἰς τὴν ὁδὸν Γεωργίου Σταύρου ἀριθ. 6. Ἀδιάδροχα ἐκτάκτου στερεότητος και τέχνης. Κομψότης ἡγχυμένη. Ἐφαρμογὴ ἀπαράμιλλος. Ψάλλιδι ἐπιστημονικόν.

Τὸ μέγα ἐμπορικὸν διαφόρων σιδηρικῶν τῶν κ. κ. **Α. ΣΤΟΥΡΙΑ & ΑΔΕΛ. ΜΑΝΤΖΑΓΡΙΩΤΑΚΗ** εἶνε τὸ μόνον εἰς τὸ εἶδος του. Κατάστημα Μέγα, κατάστημα Ἄρνουδῶ. Προμήθειαι ἀπ' εὐθείας ἐκ τῶν **μεγαλειτέρων εὐρωπαϊκῶν ἐργοστασίων.** Λογικότης εἰς τὰς τιμὰς αἵτινες εἶνε ἐκτὸς συναγωνισμοῦ. Ὅδος Αἰόλου 155.

Μόλις τὸν εἶδε ἤρχισε τὸ κῶρτε. Μιὰ αὐτὴ δέχεται ἕνα ὄρον: Νὰ φορέσῃ καπέλο ἀπὸ τὸ **Εἶδος**. Εἰς τὴν ὁδὸν Σταδίου ἔναντι θεάτρου Τσόχα.

ΚΑΜΠΕΤΧΙΚΑ ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΡΙΑ
ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ
ΕΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΔΕΥΤΑΡΑ
ΑΝΤΩΝΙΟΥ Π. ΚΟΚΚΟΝΑΝΗ
ΟΜΟΝΟΙΑΣ
ΠΛΑΤΕΙΑ

ΖΥΘΟΠΩΛΕΙΟΝ Η ΚΡΗΤΗ
Μύρα Φίξ. — 25 λεπτὰ τὸ ποτήριον. Μόνον εἰς τὸ ζυθοπωλεῖον τοῦ **περιβόλου τῆς Βουλῆς.** Τὸ ζυθοπωλεῖον αὐτὸ εἶνε ὁ,τιδήποτε και τέλειον με τῆρ διευθύνειν τώρα αὐτοῦ τοῦ λαμπροῦ νέου, τοῦ κ. **Στυλ. Πατερουλάκη.**

Τὸ ἐπιστημονικώτερον
Χοροδιδασκαλεῖον
τῶν Ἀθηνῶν εἶνε τὸ τοῦ κ. **ΜΑΚΡΗ** ὁδὸς Μεγάλου Ἀλεξάνδρου ἀριθ. 1. Ὁ κ. Μακρῆς εἶνε ἀληθὺς ὁ βασιλεὺς τῶν χοροδιδασκάλων, ἐπιστήμων ἀληθῆς. **Διδάσκει** ὄλους τοὺς εὐρωπαϊκοὺς χορούς. Παντὲ-σπᾶν, Βεγκέρκα, Γκαβότ, Κόρτ και Πανδώρα.

Χοροδιδασκαλεῖον ἔξοχον με τὸν λαμπρὸν ὑποδιευθυντὴν του κ. **ΔΙΟΝ. ΒΟΝΤΑΝ.**

—Περίεργον. Ἐκπλήσομαι δεσποινίς τοῦ φαίνεσθε τόσο συμπαθητικὴ πρὸς ἐμέ. Ἄλλοτε ὅταν σὰς ἐπλησίασα με ἐδιώχνατε.

—Τέλος πάντων ἀγαπητέ, τώρα εἶδες κάπως ὑποφερτὸς. Ἰδίως με ἔλκει πρὸς τὴν ἑσθῆν τῆς καπνῶ τοῦ ὀλοῦ καπνίζετε.

—Τί λέτε; καλὰ μοῦ τὸ εἶπαν και ἄλλοι. Ἐστρέψτε καπνίζω τὰ ἔξαισια καπνὰ τῆς Ἀμογοῦ. Εὐδίσκονται μόνον εἰς τοῦ κ. **Φ. Βλαβιανοῦ** ὁδὸς Ἐρμού ἀριθ. 6.

—Τώρα μάλιστα. Δὲν ἔχω καμμίαν ἀντίρρησην.

Διὰ **Κάλτσες-Φανέλλες** και ἐν γένει δι' ὅλα τὰ **πλεκτὰ εἶδη** ὁ μόνος εἰδικὸς ἐν Ἀθήναις. Ὁ κ. **ΙΩΑΝΝΟΥ**, ὁδὸς Σταδίου ἔναντι Θεάτρου Τσόχα.

**"Ολοι τὰς φωτογραφίας σας
ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΝΘΕΟΝ**

Τὸ καλλιτεχνικώτερον
Τὸ ὠραιότερον
καὶ τὸ μεγαλειότερον

ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Ὀδὸς Αἰόλου
ἔναντι Χρυσοσπηλαιωτίσεως
Ο κ. Παπαμύτρου
εἶνε ἐπιστήμων φωτογράφος.

**ΚΟΥΡΕΙΟΝ
ΑΓΓΕΛΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΟΥ**

Ὀδὸς Σταδίου
παρὰ τὴν Ὀμόνοιαν.
Τιμαὶ ὠρισμένα
Καὶ αἱ κάρται Δραχμὰς **3.**

Τὴν ἡγάπα πολὺ. Μὰ πάρα πολὺ.
Ἐκείνη ὅμως ἦτο ἀφανὴς ἀκαμπτος.
Μεθ' ὅλους τοὺς στεναγμούς του, τὰς
περιποιήσεις, τὰς μυρωμένας ἐπιστο-
λάς καὶ τὰ πλούσια δῶρα του, ἐκείνη
ἦτο ἀνένδοτος. Τί κρῖμα!...

"Απελπισ μίαν ἡμέραν κατήρχετο
τὴν ὁδὸν Σταδίου. Τίς οἶδε τί ἐσκέ-
πτετο ὁ δυτινῆς. Ὅταν ὅμως εὐρί-
σκετο εἰς τὸ τέρμα τῆς ὁδοῦ παρὰ
τὴν Ὀμόνοιαν, ἀκριβῶς ἔναντι τῆς
γωνίας τῶν ὁδῶν Αἰόλου καὶ Στα-
δίου, εἶσι ἐκκλητικὸς πρὸ τῶν προ-
θηκῶν εἰδὸς μεγάλου καὶ ἀπαστρα-
πτοντος Ζαχαροπλαστείου. Τὰ πολλὰ
ἤλεκτρικὰ φῶτα, ὁ πολὺς καὶ ἀρι-
στοκρατικὸς ἐν αὐτῷ κόσμος καὶ τὸ
μέγα τοῦ καταστήματος, τὸν ἀπέ-
σπασαν ἀπὸ τὴν ρέμβην του. Εἰσῆλθε
μηχανικῶς σχεδὸν εἰς τὸ ἀπαστραπτικὸν
Ζαχαροπλαστεῖον, καὶ ἐκάθησεν...

Αἶφνης—ὦ—μία φαινὴ ἰδέα τοῦ
ἐπῆλθε.

Καλεῖ τὸν ὑπάλληλον τοῦ κατα-
στήματος καὶ τοῦ παραγγέλλει νὰ γε-
μίση ἓνα κοντι ἀπὸ τὰ ἐκλεκτότερα
γλυκίσματα, τὰ ἐξοχώτερα φοντιάν,
τὰ λαμπρότατα μπισκονίτ καὶ τὰς
εὐωδοσιέρας πάστας· τὰ ἔθεσεν εἰς τὸ
κοντι ὁ ὑπάλληλος. Ἐκεῖνος τὰ ἐπῆρε
ἐπλήρωσε καὶ ἔφυγε.

—Γλυκεῖά μου Ἀγάπη... Φῶς
μου... τοῦ ἔλεγεν ἐκείνη καὶ πῶς
τώρα νὰ μὴ σὲ ἀγαπῶ ; ἀφοῦ μοῦ
ἔφερες ἀπὸ τὰ ἐξοχα γλυκίσματα τοῦ
Mon-Plaisir τοῦ κ.Καραντινοῦ.
Καὶ ἔκτοτε ἀγαπῶνται...

ΣΤΟΥ ΓΟΥΛΙΕΛΜΟΥ

Στὸ Σύνταγμα

"Ὅσοι πίνουν τὴν μύρραν
τοὺς ὄχι μόνον μένουں κκετευχα-
ριστημένοι ἐκ τῆς ποιότητος αὐτῆς
ἀλλὰ καὶ ἀπολαμβάνουں τὰ ὠραία
μουσικὰ τεμάχια τὰ ὅποια παί-
ζει καθ' ἐκάστην ἡ ὀρχήστρα του.

Τὸ γάλα σας, τὸ βούτυρόν σας,
τὸ καϊμάκι σας καὶ τὸ γιαούρτι

Καὶ ἐν γένει ὅλα τὰ γολακτερὰ
Γλυκίσματά σας.

Μόνον οἱ ἀδελφοὶ **ΚΩΝΣΤΑΝ-
ΤΕΛΛΟΥ** εἰς τὴν ὁδὸν Σταδίου, μόν-
ον αὐτοὶ ἔχουں τὸ λαμπρότερον Γα-
λακτοπωλεῖον τῶν Ἀθηνῶν. Γάλα ἄ-
γνόν, λουκουμάδες ἀφράτοι καὶ μισογά-
τσα Κωνσταντινουπόλεως. Ἴδ. σύστ.
Διανυκτερεύει πάντοτε καὶ τὴν νύκτα
τὸ διευθύνει αὐτὸ τὸ λεβεντόπαιδο ὁ
κ. ΧΑΡΑΛ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΕΛΟΣ

"Ὅλοι γνωρίζουμέν τό μέγα Ἐμπορι-
κὸν Γραφεῖον Ὁρολογίων τοῦ κ.

ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ

εἰς τὴν ὁδὸν Σταδίου, παραπλευρῶς τῶν
μηχανῶν Σίγγερ. Τὸ κατάστημα τοῦ κ.
Σπηλιοπούλου ἀληθῶς εἶναι μοναδικὸν
ἐν Ἀθήναις. Ὁρολόγια σπανίας ἀκρι-
βείας περὶ τὴν ὥραν καὶ ἐκπάγλου τέ-
χνης, εἰς τιμὰς ἀπιστευτῶς εὐθνήας.
Πρωτοφανές... Κατάστημα τελείως τῆς
μόδας, κατάστημα διὰ τοὺς νέους τῆς
ἐποχῆς. Ὁρολόγια ἐξοχα ὅλων τῶν
Εὐρωπαϊκῶν συστημάτων.

ΤΙΣ θὰ ἐπίστευε ποτὲ ὅτι ὑ-
πάρχει ἐν Ἀθήναις ῥάπτης δι-
πλωματοῦχος τῆς Ἀκαδημίας τῶν
Τεχνῶν τῶν Παρισίων ;

Καὶ ὅμως εἶνε ἀληθές ! — Εἶνε :

Ο κ. ΚΑΤΣΙΛΙΒΑΣ

Ὁ κ. Κατσιλίβας, εἰς τὴν
ὁδὸν Αἰόλου 120, ἔναντι ἐδωδι-
μοπωλείου Θανοπούλου.

Ἐπιστήμη εἰς τὴν κοπτικὴν καὶ
ἐφαρμογὴ ἡγγυημένη.

Ὁ κ. Κατσιλίβας ἐκόμι-
σεν ἐσχάτως τὰ ὠραιότερα κασ-
μήρια τῶν μεγαλειέτερων ὕφαν-
τουργειῶν τῆς Ἀγγλίας.

Μία ἀπλή ἐπίσκεψις πείθει τὸν
πελάτην.

ΓΑΝΤΙΑ-ΓΑΝΤΙΑ

Εἰς τὴν Βιεννέζικην Canterie.
Ὀδὸς Σταδίου παραπλευρῶς Χρυ-
σοκοπούλου ἔναντι Ἀρσακείου.

Γάντια Γαλλικά, Γάντια

Ἀγγλικά, Γάντια Βιέννης.
Τὸ ζεύγος 5 καὶ 6 δραχμὰς. Τὸ
κατάστημα οὐδὲν παράρτημα ἔχει.

"Αἱ — Λάϊφ

"Ὅλοι γνωρίζουμέν τὸ ἀριστοκρα-
τικώτερον ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ
τῶν Ἀθηνῶν τὸ "Αἱ — Λάϊφ τοῦ κ.
Ζαβορίτου. Τὸ "Αἱ Λάϊφ εἰς
τὴν Πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος εἶνε
τὸ μόνον Ἀρνούδιον Ζαχαροπλα-
στεῖον τῶν Ἀθηνῶν. Τούρται - Γλυ-
κίσματα - Φοντιάν. Τέχνη Παρισινή
καὶ ἐπιστημονική.

"Ὅλοι γνωρίζουμέν

τὸν Μέγαν Ἐκδοτικὸν Οἶκον
τοῦ κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΦΕΞΗ** ὅλοι
γνωρίζουμέν τὰ ὠραία **καρτ-πο-
στάλ** τοῦ κ. Φέξη καὶ ἰδίως τὰς
καρτ-ποστάλ-μουζικ. Μου-
σικὰ τεμάχια ἐπὶ καρτ-ποστάλ.
Πρωτοφανῆς Ἀμερικανικὴ ἰδέα.

Πλατεῖα Λουδουβίκου
ἔναντι Δημοτικῷ Θεάτρῳ.

ΤΗΝ ΕΥΩΔΗ

ΤΗΝ ΞΑΝΘΗΝ

ΤΗΝ ΑΦΡΩΔΗ

ΜΠΥΡΑΝ

Μόνον εἰς τὴν «Κασταλιαν»
δύναται νὰ εὕρη κανεῖς.

Ἐκεῖ οἱ ἀδελφοὶ **Φραγκί-
σκου** ἔχουں ἐξόχους μεζέδες, πε-
ριποιήσιν ἄκραν. Εἶνε ἡ πρώτη
μύρα τῶν Ἀθηνῶν.

Μέγα λαχεῖον δωρεάν.
Ζητεῖτ τὰ δελτία τοῦ λαχεῖου.

ΠΟΙΟΣ θὰ τὸ πιστεύση πῶς εἰς
τὴν ὁδὸν Πειραιῶς ἀριθ. 5 ὑπάρ-
χει εὐρωπαϊκὸν **Κουρεῖον** σὰς
λέγω δὲ εὐρωπαϊκὸν διότι τὸ διευ-
θύνῃ ὁ καλλιτέχνης στὸ εἶδος του.

Γ. Δ. ΣΟΥΒΛΗΣ

Ποῖς θὰ τὸ πιστεύση ὅτι εἰς τὴν
ὁδὸν Αἰόλου **133** εἰς τὸ **φωτο-
γραφεῖον Χ. ΡΗΓΟΥ** κά-
μνουں κολλιτεχνικὰς φωτογραφίας
καὶ με πόσον νομίζετε ; Μόνον με
2 δραχ. 6 καλλιτεχνικὰς φω-
τογραφίας.

Ὁραίας καὶ εὐθνήας

ΚΑΡΤ-ΠΟΣΤΑΛ

ἔχει ὁ κ. **ΔΗΜ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΣ**
εἰς τὴν ὁδὸν Σοφοκλέους ἔναντι
Ἐφετείου. **Συλλογὴ ἑξαισία.**
Καλλοναί — Τοποθεσίαι — Μνημεῖα
καί. καί...

ΣΤΟΥ ΧΡΥΣΙΚΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΣΜΗΡΙΑ ΣΚΩΤΣΕΖΙΚΑ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ : Αἱ εἰς τὸ «Φλέρτ» καταχωρούμεναι ἀγγελίαι πληρώ-
νονται τὴν ἐπομένην τῆς δημοσιεύσεως.